

ADMINISTRAȚIA ROMÂNĂ

ORGANUL ASOCIAȚIEI GENERALE A NOTARILOR COMUNALI DIN ROMÂNIA

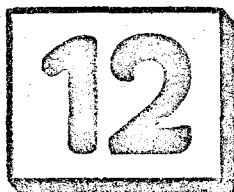
Persoană juridică recunoscută prin sent. Trib. de Ilfov s. I-a Nr. dos. 3709/934 din 6 Iulie 1934.

Doctrină • Profesionale • Publicațiuni Oficiale • Jurisprudență • Informațiuni

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice la Trib. Timiș-Torontal s. III-a Com. sub. Nr. 21—1938, dos. Nr. 911—1938, Ord. prez. 5124—938

DIRECTOR:

GHEORGHE MILENCOVICI, notar,
Președintele A. G. N. C. R.

Redacția:

Vizejdia, pl. Comloș, jud. Timiș-Torontal.

Administrația:

Timișoara I., Str. E. Ungureanu Nr. 7.

Cuprinsul:

	<u>Pag.</u>
Subscrierile pentru bonurile inzeștrării armatei.	207
Sedința festivă F. G. A. P. S. P. din 15 Nov. 1939. Declarațiile d-lui ministru C. Giurescu.	209
Schimbările dela Ministerul de Interne. Instalarea d-lui Mihail Gheimegeanu ministru de Interne și Horia Grigorescu subsecretar de Stat	222
DOCTRINĂ.	
Dr. Emil Botiș: Organizarea și funcționarea judecătoriilor comunale din plasa Bozovici (jud. Caraș) în anul judecătoresc 1938—39.	226
Isac E. Isacu: Pe marginea proiectului de Statut al Funcționarilor Publici (Urmare).	231
Părvan Diculescu: Un Indemn și o încurajare	232
RIDICAREA SATELOR:	
Protopop Dr. Ștefan Cioroianu: Ziditori sufletului național	233
DIN TRECUTUL NOSTRU:	
Prof. Traian Mager: Notarul martir Gh. Ionescu	235
PROFESIONALE:	
Gh. Bărbuceanu: Condiția socială a notarului	237
PUBLICAȚIUNI OFICIALE:	
Procesul Verbal al ședinței Cons. de Adm. al secției jud. Muscel din 30. Oct. 1939.	238
ACTIVITATEA PREZIDIULUI:	
Doleanțele notarilor onorifici și a notarilor salariați de comune	239
Amânarea adunărilor generale ale A. G. N. C. R.	240
INFORMAȚIUNI:	
Funcționarii comunali beneficiari ai legii generale de pensuni și modalitatea de achitare a contribuțiilor datorate Casei Generale de Pensuni.	240
Lucrarea d-lui Prof. Traian Mager, recomandată primăriilor comunale de către Rezidența Ținutului Timiș. — Delegarea d-lui St. Brădișteanu Director General, Secretar General al Ministerului Cultelor și Artelor. — Numirea d-lui Dr. Emil Botiș profesor la școala de notari din Timișoara	241
JURISPRUDENȚE:	
Când poate fi sancționat un funcționar public	242
Pedeapsa disciplinară. Înaltul Decret Regal Nr. 1066 din 2 Martie 1938 n'a abrogat procedura disciplinară prevăzută de art. 53 din Legea și 97 din Regulamentul St. F. P.	242
POȘTA REDACȚIEI: — Apel privind abonarea Revistei	244
NECROLOG: — Laurian Cristea Timiș-Torontal	245
Gavril Ursu: Dicționar Enciclopedic Administrativ	245
A apărut volumul III din Biblioteca Enciclopedică Administrativă	246
Tabela de materii pe anul 1939	247
Serviciul Gazetelor — Tot	251

Imprimeria Ținutului Timiș

Administrație Comercială
Tipografie și Legătorie

TIMIȘOARA I.

Piața Unirii Nr. 1. — Palatul Ținutului Timiș

Depozite de desfăcere:

Timișoara și Deva, prevăzute
cu tot felul de imprimări ad-
ministrative, școlare și rech-
zite de birou.

TELEFON Nr. 22—75.

ADMINISTRAȚIA ROMÂNĂ

ORGANUL ASOCIAȚIEI G-RALE A NOTARILOR COMUNALI DIN ROMÂNIA

Redacția: Vizejdia, pl. Comloș, jud. Timiș-Torontal :-:- Administrația: Timișoara I, Str. E. Ungureanu Nr. 7.

Onor.

Onor.

BIBLIOTECA UNIVERSITARA

2 exempl.

C. A. U. J. A.

Administrația Română

Organul Asociației Generale a Notarilor Comunali din România

Director: G.H. MILENCOVICI, Președintele A. G. N. C. R.

Redacția:
Vizejdia, pl. Comloș, jud. Timiș-Torontal

|| APARE LUNAR ||

Administrația:
Timișoara I. Str. E. Ungureanu Nr. 7

Subscrierile pentru bonurile înzestrării armatei

Cum se aplică decretul-lege pentru autorizarea emisiunii acestor bonuri.

Decretul-lege, care autoriză emisiunea bonurilor, pentru înzestrarea armatei, a fost primit în toată țara cu mult elan patriotic de către autorități și populația românească.

Subscrierile pentru aceste bonuri sunt un fericit prilej de spontană manifestare, dela un hotar la altul al țării, de profundă iubire pentru Suveran și armată.

În câteva zile s'au constituit aproape în toate orașele și comunele rurale comitete locale de inițiativă, care emulează cu un elan patriotic înălțător, pentru a câștiga orașului comunei respective onoarea de a deține un loc de frunte la subscrierea sumelor necesare înzestrării bravei noastre armate.

Sărbătoarea unirii provinciilor românești, dela 1 Decembrie, continuă încă prin această categorică dovadă de soldar tate națională.

În timp ce tineretul este însuflețit de bărbăteasca dorință de a fi zid de apărare la margine de țară, părinții lor și toți cei dragi, rămași de pază lângă brazdă, cu gândul acolo în de-vărtări, aduc ofranda lor pentru a vedea cât mai grabnic, mândra noastră armată, că devine cu fiecare clipă mai puternică.

În felul acesta, bonurile pentru înzestrarea armatei capătă, pe lângă valoarea lor materială atât de avantajoasă, o valoare de simbol, vestind nădejțile de mai bine ale neamului.

Odată cu obolul tuturor, armata noastră primește cu această ocazie încă un omagiu și un bine venit îndemn de îmbărbătare.

Aplicarea legii care autoriză emisiunea bonurilor pentru înzestrarea armatei.

Pentru acoperirea necesităților înzestrării armatei și pentru a da posibilitatea plasării capitalurilor în valori mobiliare pe termen scurt, prin înaltul decret-lege Nr. 4.111 din 1939 din 20 Noembrie 1939 și jurnalul consiliului de ministri Nr. 3.589 publicat în Monitorul Oficial Nr. 279 din 1 Decembrie 1939. Casa autonomă a fondului apărării naționale a fost autorizată să emită, „bonuri pentru înzestrarea armatei“, purtătoare de dobândă și rambursabile „al pari.“

1. Emisiunea acestor bonuri se face prin Casa autonomă de finanțare și amortizare cu începere dela 1 Decembrie 1939.

2. Bonurile pentru înzestrarea armatei vor purta o dobândă de 4 $\frac{1}{2}$ la sută pe an plătită neto de orice taxe și impozite.

3. D asemeni bonurile pentru înzestrarea armatei vor fi prevăzute cu un talon fracționar, care să permită subscrierului să primească ori când la cerere, înainte de scadența bonului însă numai după 6 luni dela subscriere, o parte din suma scrisă. În acest scop, se vor emite două tipuri de bonuri pentru înzestrarea armatei și anume:

Bonurile pe termen de 3 ani cu un talon fracționar de 20 la sută din valoarea totală a bonului și bonuri pe termen de 5 ani cu un talon fracționar de 30 la sută din valoarea totală a bonului.

4. Bonurile pentru înzestrarea armatei se vor emite în bucăți de valoare nominală de lei 1000, lei 2000, lei 5000, lei 10.000, lei 50.000, lei 100 de mil sau multipli acestei sume.

Această valoare nominală va fi repartizată precum urmează:

La bonul cu termen de 3 ani: 80 la sută corpul bonului și 20 la sută talonul fracționar; iar

La bonul cu termen de 5 ani: 70 la sută corpul bonului și 30 la sută talonul fracționat.

5. Dobânda bonurilor pentru înzestrarea armatei se va plăti semestrial la 1 Decembrie și 1 Iunie ale fiecărui an, începând să curgă de la începutul semestrului înăuntrul căruia s'a făcut subscrierea.

6. La acest scop bonurile vor purta atât la corpul bonului cât și la talonul fracționat, câte un cupon pentru fiecare scadență semestrială.

Cum pot fi utilizate bonurile.

7. Rambursarea bonurilor pentru înzestrarea armatei — corp și talon — se va face după expirarea termenului pentru care aceste bonuri au fost subscribe — termen de 3 sau de 5 ani — care se socotește de la data emisiei arătată atât pe corpul bonului cât și pe talonul fracționat, în timp ce dobânda se plătește tot pe 3 sau 5 ani socotiți însă de la începutul semestrului înăuntrul căruia s'a făcut subscrierea.

8. Rambursarea talonului fracționat se va putea face, la cererea purtătorului chiar și înaintea termenului de rambursare, oricând după 6 luni de la data emisiei. În acest scop, purtătorul va putea prezenta la ghișeele Băncii Naționale a României, talonul nedetașat de corpul bonului și purtând cuponul său pe semestrul în curs și următoarele atașate.

Talonul se va detașa la ghișeele Băncii Naționale a României, care vor plăti valoarea lui nominală integrală, aplicând atât pe corpul bonului cât și pe talonul fracționat o ștampilă cu mențiunea: „talonul retras la data de...” după care corpul bonului se va restitui purtătorului.

9. Serviciul dobânzilor, rambursarea bonurilor și plata talonului fracționat, se vor face cu prioritate din Fondul apărării naționale, prin Banca Națională a României, — Casa autonomă a fondului apărării naționale constituind din timp proviziunile necesare în acest scop.

10. Plata dobânzilor precum și rambursarea bonului (corp sau talon) vor fi făcute purtătorului fără nici un fel de reducere, adică aceste plăți sunt scutite de orice fel de impozit și de orice fel de taxă sau drepturi de orice natură prezente sau viitoare, percepute, sau impuse de stat, ținut și comună.

Ușurări pentru circulația bonurilor.

11. Bonurile pentru înzestrarea armatei sunt lombardabile la Banca Națională a României, Casa națională de economii și cecuri poștale și Casa de depuneri și consemnațiuni. Deasemeni, ele vor fi primite ca și celelalte titluri de stat la valoarea lor nominală, în garanție pentru licitațiile la stat, regiilor autonome, direcțiilor speciale și administrații locale, precum și ca garanție pentru executarea contractelor.

12. Bonurile pentru înzestrarea armatei, corp și talon fracționat, precum și cupoanele lor, vor fi pri-

mite, începând cu 15 zile înainte de scadență, la valoarea lor nominală, în plata de impozite sau taxe, datorate statutului.

Plasamentul fondurilor de rezervă a întreprinderilor.

13. Instituțiile de credit, particulare sau publice, precum și alte întreprinderi, care sunt obligate să aibă în permanență în numerar o anumită proporție din angajamentele lor de plată, sunt autorizate prin art. VIII al legii pentru autorizarea emisiunii bonurilor, să înlocuiască această numerar prin taloanele fracționare atașate bonurilor pentru înzestrarea armatei, din momentul în care aceste taloane devin rambursabile conform celor arătate mai sus.

Prin măsura aceasta instituțiile respective au posibilitatea să fructifice un capital, care altfel ar rămâne neproductiv.

14. Instituțiile sau întreprinderile publice sau particulare, obligate în virtutea legilor, regulamentelor sau statuteor în vigoare de a plăti anumite fonduri în titluri de stat, vor constitui 30 la sută din aceste plasamente în bonuri pentru înzestrarea armatei prin subscriere directă la Casa autonomă de finanțare și amortizare, înaintând odată cu declarația de subscriere și extrasul din legea, regulamentul sau statutul, care stabilesc obligațiunea plasării fondurilor în titluri de stat, precum și ultimul lor bilanț.

Valoarea nominală astfel scrisă va fi rotunjită în mii de lei, pentru a putea subscrie nominal de bonuri fără fracțiuni.

Contravaloarea bonurilor subscribe pe baza aliniei precedente se va depune la Banca Națională a României, chitanța de depunere a sumei servind pentru eliberarea titlurilor.

15. Cu începere de la 1 Ianuarie 1940 toți acei cari constituiesc garanții legale de orice fel, sunt obligați conform art. X din legea pentru autorizarea emisiunii bonurilor, să depună o cotă de 25 la sută din valoarea acelor garanții în bonuri pentru înzestrarea armatei.

Această obligațiune privește numai garanțiile de la 12.000 lei în sus și ea vizează să fie îndeplinită, fie prin subscriere directă de bonuri pentru înzestrarea armatei fie prin depunerea contravalorii lor la un ghișeu de subscriere.

Bonurile subscribe direct vor fi utilizate de subscriitor ori de câte ori va avea de îndeplinit obligațiunile prevăzute de art. X din lege.

Dovada subscrierii directe se va face la autoritatea unde se depune garanția prin prezentarea bonurilor și a borderoului original de proprietate, eliberat de Casa autonomă de finanțare și amortizare pe numele celui obligat să constituie garanția.

În cazul subscrierii dacă eliberarea bonurilor nu poate fi făcută imediat, chitanța eliberată de ghișeul de subscriere va ține locul bonurilor până la emisia lor.

În cazul în care cota de 25 la sută din garanție se va constitui în numerar, suma va fi pusă la Banca Națională a României pe seama și în contul Casei autonome a fondului apărării naționale chitanța de depunere a sumei făcând dovada îndeplinirii obligațiunii.

Suma astfel depusă va fi restituită depunătorului, fără dobândă, prin instituția care a emis chitanța, în termen de 15 zile dela data depunerii chitanței la acea instituțiune.

Depunătorul va putea însă cere ori când să i se elibereze pentru această sumă bonuri de o valoare corespunzătoare. În acest caz, dobânda va curge dela data depunerii sumei.

Transmiterea bonurilor.

16. Transmiterea bonurilor pentru înzestrarea armatei se va face cu borderou de proprietate emis de către transmitător cu arătarea adresei sale, precum și a numelui și adresei persoanei asupra căreia se transmite.

17. În caz de pierdere, furt sau distrugere a bonurilor sau cupoanelor se vor aplica dispozițiunile legii privitoare la titlurile pierdute, furate sau distruse.

18. Prescripțiunea capitalului și a dobânzilor bonurilor pentru înzestrarea armatei va fi aceea prevăzută de legea contabilității publice, adică: 10 ani pentru capital și 5 ani pentru cupoanele de dobânzi.

Avantajii acordate subscriitorilor.

19. Odată cu depunerea declarației de subscriere, subscriitorul va achita valoarea integrală a bonurilor subscribe.

20. În mod excepțional însă, cei cari vor face subscrierea dela 1 Decembrie 1939 până la 1 Martie 1940, vor beneficia de plata dobânzii anticipată pe primul semestru și de o bonificație — astfel ca prin depunerea sumei de: Lei 970 să obțină un titlu de 1000 lei.

În acest caz, couponul plătit anticipat se va detașa la emisiune.

21. Toate operațiunile de subscriere și emisie a bonurilor pentru înzestrarea armatei sunt scutite de orice fel de impozite sau taxe către stat, finit sau comună.

22. Ghișeul de subscriere va elibera pe numele subscriitorului o chitanță tip, nom rotată, detașată dela declarația de subscriere. Această chitanță va face dovada sumei depuse și a valorii bonurilor subscribe și va ține loc de titlu provizoriu până la emisia bonurilor.

Bonurile subscribe se vor elibera la ghișeele Băncii Naționale a României numai contra remiterii suszisei chitanțe și vor fi însoțite de un borderou de proprietate eliberat de Casa autonomă de finanțare și amortizare pe numele subscriitorului.

Pentru subscriitorii particulari.

23. Pentru a permite și subscripțiilor particulare să contribuie la sprijinirea operei de apărare națională, plasându-și disponibilitățile în Bonurile pentru înzestrarea Armatei ce se emit în condițiunile arătate mai sus, se vor primi subscrieri în Capitală și provincie la următoarele instituții:

Banca Națională a României, centrale și sedii;

Administrațiile financiare;

Casa Națională de Economii și Cecuri Postale;

Institutul Național al Cooperăției;

Casa de Depuneri și Consemnațiuni, precum și la băncile autorizate să primească subscrieri.

Ședința festivă dela federația asociațiilor profesionale de salariați publici

Declarațiile d-lui ministru C. Giurescu

În dorința de a se informa asupra tuturor problemelor ce interesează viața factorilor de producție, încadrați în „Frontul Renașterii Naționale” ca și asupra forței de organizare a fiecărei asociațiuni profesionale d. ministru Constantin Giurescu, ministru „Frontului Renașterii Naționale” vizitează aceste asociațiuni.

După vizita pe care a făcut-o Confederației asociațiilor de profesioniști intelectuali din România, d. ministru Giurescu a vizitat la 15 Noembrie 1939, Federa-

ția generală a asociației profesionale de salariați publici.

La sediul Federației din Capitală s'a desfășurat cu acest prilej, într'un cadru festiv, o ședință solemnă.

Au fost de față d-nii: S'ancu Brădișteanu, președintele Federației, arh. I. D. Enescu, deputat, Nicolae Șahina, deputat, Cosmulescu, reprezentantul pensionarilor publici, Victor Valeriu, secretar general al Federa-

țel, și toți președinții diferitelor asociații ce reprezintă interesele tuturor categoriilor de funcționari publici.

D. Constantin Giurescu, ministrul „Frontului Re-

C. C. GIURESCU
ministrul F. R. N.

nașterii Naționale“, a fost întâmpinat de d. Stancu Brădișteanu, președintele Federației, care i-a urat bun so-
sit, iar asistența a întonat cântarea Frontului Renașterii
Naționale.

Cuvântarea d-lui Stancu Brădișteanu, președintele Federației.

Domnule Ministru,

Federația generală a asociațiilor profesionale de
salariați publici, pe care o cinstiți cu prezența Dvs., a
luat ființă în ziua de 14 Noembrie 1930, potrivit hotărâ-
rării Congresului general al funcționarilor publici, ținut
la 19 Octombrie 1930, în sala Marna.

S'au unit în Federație toate asociațiile profesio-
nale existente ale funcționarilor publici administrativi
dela Stat, județe, comune și dela actualele Regii Auto-
nome, deci inclusiv P. T. T. și C. F. R.

În prezent Federația cuprinde 31 de asociații.

Toate asociațiile sunt persoane juridice și acti-
vează în sens profesional.

Dau ca exemplu asociația funcționarilor finanțari
(A.S.E.F.) care are 60 filiale județene cu mai mult de
15 000 membri, are cerc de studii și un buletin lunar,
bine scris.

Dela început, Federația noastră a activat intens
pe terenul profesional și național.

Între altele, a pregătit un proiect de lege pentru
statutul funcționarilor publici, care corespunde nevoilor
actuale și se bazează pe experiența dobândită dela 1
Ianuarie 1924, când s'a pus în aplicare statutul în vi-
goare, și până la zi.

Acest proiect de statut ne-a fost cerut de fostul
președinte al Consiliului de miniștri, Armand Calinescu,
și pe baza lui s'a alcătuit proiectul de lege pentru
statutul funcționarilor publici, depus pe biroul Corpu-
rilor Legiuitoare.

Proiectul de statut, întocmit de Federație, cuprin-
de și o tablă de salarizare pentru toate categoriile de
funcționari publici.

La baza acestei tabele de salarizare, stă minimuma
de existență, așa cum s'a făcut încă din anul 1933
pentru funcționarii C. F. R.

Federația noastră a studiat de asemeni și a pro-
pus soluții petru următoarele probleme: modificarea
legii pensiilor și armonizarea pensiilor, înființarea unui
Institut Național de Credit și asigurare pentru funcțio-
narii și pensionarii publici, dându-le și posibilitatea con-
struirii de cămine proprii, lichidarea datoriilor funcțio-
narilor și pensionarilor publici, organizarea de policli-
nici în toate capitalele de județe, pentru îngrijirea să-
nătății funcționarilor și pensionarilor publici, inclusiv a
famililor lor, înființarea de sanatorii la munte și la
mare, etc.

Am făcut de asemeni studii pentru raționalizarea
și organizarea serviciile publice.

De asemeni Federația a cerut, permanent, prchi-
birea absolută a cumulului, pe baza principiului: o per-
soană, o funcțiune, un salariu.

Desigur, funcționarii publici de toate categoriile
constituiesc, sufltește, un singur și mare Corp în ser-
viciul Statului și al Tronului. Ca atare îi tratează și
legea statutului funcționarilor publici în vigoare.

În adevăr, în partea I a legii statutului actual,
sunt prevăzute absolut toate categoriile de funcționari
publici, afară de ofițeri.

În proiectul de statut, care s'a discutat în anul
1923, erau trecuți și ofițerii.

În urma cererii d-lui Ministru de Războiu de
atunci, General Mărdărescu, singuri ofițerii au fost scoși
din statut.

Desigur, unitatea Corpului de funcționari publici
trebuie să fie consacrată și concretizată și print-o singură
tabelă de salarizare, așa cum există în statutele altor
State și cum am prevăzut și noi în noul proiect de
statut.

Un foarte bun început s'a făcut la C. F. R., unde toate funcțiunile dela această Regie Autonomă sunt unificate prin statutul respectiv, care cuprinde o singură tabelă de salarizare pentru toate categoriile de funcționari.

În unele State nu există deosebire, nici între funcționarii publici activi și între ceea ce noi numim „pensionari publici“.

Pensionarul public dela noi se cheamă în alte State funcționar public în repaos. El primește, mai departe, ultimul salariu de funcționar și anume dela autoritatea, unde a funcționat, fără să existe o Casă a pensiilor.

La noi, Românii se face mare deosebire nu numai între funcționari și pensionari, dar chiar și între diferitele categorii de funcționari publici.

Unele din aceste categorii s'au constituit prin lege sau pe bază de statute în Corpuri, Colegii, sau numai asociații profesionale.

Astfel avem: Corpul didactic, care constă din 3 asociații: a profesorilor universitari, a profesorilor secundari și a învățătorilor, Corpul sau Colegiul inginerilor, Corpul sau Colegiul arhitecților, Corpul sau Colegiul medicilor, Corpul sau Colegiul avocaților, etc.

Federația noastră a întocmit un proiect de lege, care să organizeze în Corp distinct și pe funcționarii publici administrativi, adică pe funcționarii ministerelor, județelor, comunelor și a Regiilor Autonome.

Până la organizarea oficială, prin lege, toți funcționarii publici administrativi sunt reprezentați de Federația generală a asociațiilor profesionale de salariați publici.

Proiectul de lege pentru organizarea Corpului funcționarilor publici administrativi a fost înaintat fostului Prim Ministru Armand Călinescu și îl înaintăm și Dvs. întrucât organizarea acestui Corp ar fi de mare utilitate pentru Frontul Renașterii Naționale.

În adevăr, dintre toate categoriile de funcționari publici, cei mai numeroși sunt funcționarii publici administrativi.

Nu avem o statistică exactă a lor.

Dacă noțiunea de funcționar public administrativ este înțeleasă în sensul mai larg al cuvântului, așa cum prevede proiectul de lege alcătuit de Federație, atunci numărul este de peste 200.000.

Toți funcționarii publici administrativi s'au înscris dela început în Frontul Renașterii Naționale și prin numărul, disciplina și devotamentul lor, ar constitui o adevărată armată de mare valoare în serviciul Frontului Renașterii Naționale.

În adevăr, niciuna dintre categoriile de funcționari publici nu are atâta influență în masele profunde ale Națiunii.

Funcționarii publici administrativi conduc și controlează, în mod permanent, întregul mecanism al Statului.

Admirabil a caracterizat Majestatea Sa Regele Carol al II-lea rolul funcționarilor publici administrativi,

cu ocazia inaugurării orei administrative la Radio, în luna Aprilie 1935.

Iată ce spune Majestatea Sa:

„E o frumoasă menire, la care ați fost chemați, aceea de a veghea în orice clipă, la bunul mers al Statului, la progresul continuu al iubitei noastre Patrii și la buna stare și mulțumire a populației.

A fi un administrator nu însemnează a aplica numai litera unei legi, unui regulament, sau a unei instituții, ci însemnează a fi un organ viu ce veghează fără contenire, în orice clipă, la progresul celulei de Stat, pe care o are în grijă sa.

Cu cât fiecare celulă va fi mai înfloritoare, cu atât întregul va fi mai sporit și progresele României vor fi mai reale.

Munca voastră nu este o muncă de birou; munca administratorului este una de teren, ca să zic așa, din oraș în oraș, din sat în sat, din casă în casă.

Priviți de pildă, satele noastre, ce colțuri admirabile sunt, ce grădini ar putea să fie, dacă administrația ar avea ceva mai multă inițiativă

Având grijă intereselor permanente ale Statului, trebuie să vă apropiați sufletește de cei pe care îi administrați: printr'o vorbă bună, printr'o măsură, care în adevăr să aducă un folos obștei să arătați că puteți dobândi încrederea lor și atunci, printr'o colaborare între conducători și conduși, vom putea pași cu pași repezi spre un progres real.

Administrația noastră trebuie să fie părintească, sinceră, dreaptă și iubitoare, căci fără aceasta va fi întotdeauna un antagonism între autoritate și popor și nu trebuie să fie decât dreptate, cinste și dragoste.

Pentru Mine, aș fi mulțumit, dacă aceste câteva sfaturi date în astăseară, vor fi pricepute nu numai cu mintea, ci, mai ales cu sufletul.

Misiunea voastră este una, în care trebuie pus mai presus de toate, suflet și iar suflet“.

Și Majestatea Sa termină astfel:

„Duceți-Vă fiecare la munca voastră, având în fața ochilor acest sfat imperativ.

Mergeți și de azi înainte, din administratori să deveniți, ceea ce urez tuturor, gospodari“,

Cred că nimeni, în niciun timp și nicăeri, n'a definit așa de bine misiunea funcționarului public administrativ, cum a făcut Majestatea Sa Regele Carol al II-lea. Iată de ce sunt de părere, că nicăeri în viața publică a Statului nostru, nu este mai mare nevoie de re-

I. CERKESS
v.-președintele F. G. A. P. S. P.

crutarea elitelor, ca în posturile de conducere ale administrației publice, așa cum o vrea Majestatea Sa Regele.

Când Majestatea Sa Regele adresa admirabilele Sale sfaturi funcționarilor publici administrativi, în țară stăpâneau încă partidele politice.

CRIȘAN CODRESCU
v.-președintele F. G. A. P. S. P.

Politicianismul nefast nu lăsa de multe ori pe funcționari să-și facă datoria, așa cum trebuia. În adevăr, nu numai miniștri și șefii celorlalte

autorități publice au stat sub presiunea oamenilor politici, dar chiar și birourile acestor autorități.

Se mersese așa de departe, că organizațiile politice județene desemnau, dela începutul legislaturii parlamentare, pe d-nii Deputați și Senatori, care trebuiau să meargă la autoritatea X sau Y, pentru concesiile de ordin mai mare.

Nu mai vorbim de intervențiile individuale.

Șefii Departamentelor și a celorlalte autorități publice, din cauza neaplicării legii pentru responsabilitatea miniștrilor și a funcționarilor publici, erau forțați de

STANCU BRĂDIȘTEANU
Președintele F. G. A. P. S. P.

„electoral“, să cedeze presiunii partizanilor politici, mai ales dacă aveau titulatura de Deputat sau Senator.

De multe ori intervenții obțineau chiar eludarea legilor.

Majestatea Sa Regele a voit să ne scape de plaga politicianismului și a reușit pe deplin.

După cum ați auzit, încă din anul 1935 Majestatea Sa cerea, ca administrația țării să devină o gospodărie model.

Prin Decretul Regal Nr. 870, publicat în Monitorul Oficial din 17 Februarie 1938, s'a interzis funcționarilor publici să mai facă parte din partide sau grupări politice, sub sancțiunea destituirii. Acest Decret Regal a liberat pentru totdeauna, autoritățile publice de influența nefastă a politicianismului.

S'a înlăturat în special dezastrul satelor noastre, unde preoții și învățătorii, în loc să-și vadă de biserică și de școală, edificând, întărind și solidarizând sufletele

VICTOR VALERIU

secretarul general al F. G. A. P. S. P.

tuturor cetățenilor pentru scopurile superioare ale Statului și ale Neamului nostru românesc, îi împărțeau în tabere dușmane, gata să se sfâșie între ele din cauza nenorocitei politice de partid.

Dela data de 17 Februarie 1938, Corpul funcționarilor publici n'a mai fost devizat de adversități politice, ci ar fi putut să se prezinte ca o formidabilă forță morală și națională, activând unitar și solidar, pentru înlăturarea tuturor relelor din viața noastră publică și pentru întronarea dreptății și binelui pentru toți cetățenii țării, fără deosebire de culoare politică.

În admirabila Sa „Proclamație” din 20 Februarie 1938, Majestatea Sa Regele zice următoarele:

„Se așează pe drumul îndeplinirii datoriei toți slujitorii țării, ferindu-i de urmările primejdioase ale frământărilor politice”.

Prin noua Constituție, promulgată în ziua de 28 Februarie 1938, opera de mântuire a țării a fost definitiv perfectată.

Grație noiei Constituții, nu mai domnește între Români duhul vrajbei și al dușmăniei, ci duhul înfrățirii și al solidarității noastre românești.

A început o nouă viață.

Actuala Constituție este cu adevărat Constituția muncitorilor de toate categoriile.

Aceasta este marea revoluție Regală: drepturile muncitorilor în conducerea politică a Statului.

Majestatea Sa sintetizează aceste lucruri astfel:

„Țăranii, muncitorii, factorii de producție, intelectualii, vor avea de azi înainte cuvântul, ca să-și apere interesele, fiind chemați în Parlamentul Țării ca reprezentanți ai sferei lor de muncă.

Acela, care muncește și produce, va putea glăsuși în treburile obștești.

Iată calea cea nouă, care s'a deschis prin această Constituție”.

Și mai departe Majestatea Sa zice: „Sunt hotărât a păși cu toată voința pe acest drum în viitor, întărind, fără precupețire, munca și cinstea în treburile obștești.

Ca păzitor suprem al intereselor Neamului voi veghea în fiecare clipă ca spiritul acestei noi așezări a țării să se păstreze fără știrbire și ca munca fiecăruia să fie cât mai rodnică”.

Despre rolul funcționarilor publici în aplicarea și executarea noiei Constituții, Majestatea Sa zice următoarele:

„Scopul servitorilor Statului, între care Mă socotesc ca primul, este de a veghea, fără încetare, la ocârmuirea bunului mers al gospodăriei publice, pentru întărirea comunității și mulțumirea fiecăruia”.

MIHAIL I. BURCULEȚ

casierul general al F. G. A. P. S. P.

După desființarea partidelor politice prin legea din 31 Martie 1938, a trebuit să se dea colectivității naționale, potrivit nevoilor sale sociale, economice, politice și culturale, un mijloc nou de participare la conducere, un îndreptar legal și un statut de funcționare, isvorât din principiile și normele, care stăpânesc viața Statului.

Astfel, prin legea, publicată în Monitorul Oficial Nr. 293 din 16 Decembrie 1938, s'a înființat organizația politică a „Frontului Renașterii Naționale”.

În Front s'au înscris imediat toate categoriile de funcționari publici, deci și funcționarii publici administrativi.

Prin legea electorală pentru Adunarea Deputaților și Senatorilor, publicată în Monitorul Oficial Nr. 106 bis din 9 Mai 1939, s'au omis însă la ocupațiunile intelectuale, cu dreptul de a trimite câte 2 reprezentanți în Senat, 2 mari organizații: a) Federația generală a asociațiilor profesionale de salariați publici, care cuprinde totalitatea funcționarilor publici administrativi și b) Asociația solidară a pensionarilor publici, care cuprinde pe înaintașii noștri, cari au slujit Țara, cu cinste și cu devotament, sub domnia a 3 Mari Regi.

În adevăr, iată asociațiile recunoscute, că au dreptul să trimită câte 2 reprezentanți în Senat: Asociația învățătorilor, Asociația profesorilor secundari, Asociația profesorilor universitari, Asociația Clerului, Asociația sau Colegiul inginerilor, Asociația sau Colegiul Arhitecților, Asociația sau Colegiul medicilor, Asociația sau Colegiul veterinarilor, Asociația sau Colegiul farmaciștilor, Asociația sau Colegiul avocaților și Asociația sau Colegiul scriitorilor și artelor frumoase.

Dacă funcționarilor publici administrativi li s'a recunoscut dela început, dreptul de a fi alegători, apoi pentru pensionarii publici nu era recunoscut nici acest drept elementar.

Grație binevoitoarei interpretări, dată de fostul Prim Ministru Armand Călinescu, s'a recunoscut și pensionarilor dreptul de a fi alegători, iar d. Nicolae Schina, președintele lor suprem, a fost ales Deputat.

Desigur, a sosit momentul, să se facă dreptate, atât funcționarilor publici administrativi, cât și pensionarilor publici.

Pentru pensionarii publici va vorbi d. Deputat Schina.

Socotesc că nu se poate contesta calitatea și dreptul de muncitor intelectual funcționarilor publici administrativi. Nimeni din țară nu poate înțelege mai bine toate aceste chestiuni, decât Dvs. Domnule Ministru al Frontului Renașterii Naționale, care sunteți reprezentantul logicei și al dreptății.

Am ridicat chestiunea reprezentării în Parlament a funcționarilor publici administrativi, nu din egoism, ci pentru că așa cer interesele superioare ale Țării.

Principiul constituțional este, ca fiecare categorie de intelectuali să-și aibă reprezentanți în Parlament ca să apere interesele sferei lor de muncă.

Nu este drept, ca tocmai cea mai numeroasă categorie de funcționari publici — funcționarii administrativi — să nu aibă reprezentanți în Senat, care să le arate nevoile și dezideratele lor.

Domnule Ministru,

Ca Ministru al Frontului Renașterii Naționale, sunteți cel mai îndreptățit dintre Miniștri Majestății Sale

Regelui, ca-să auziți dezideratele cele mai numeroase organizații profesionale de intelectuali din România și să faceți binevoitoare demersuri pentru soluționarea lor favorabilă.

I. Prima și cea mai de seamă dorință a funcționarilor publici de toate categoriile este, ca să se accepte proiectul de statut elaborat de Federația noastră la cererea fostului Prim Ministru al Țării, mult regretatul Armand Călinescu.

Până la legiferarea noului statut rugăm pe Excelența Voastră să binevoiască a interveni pe lângă Onoratul Guvern al Țării, să se ridice suspendarea stabilității, redându-se astfel liniștea sufletească funcționarilor publici și familiilor lor.

Este de asemeni util Statutului, ca în împrejurările critice actuale, să se restabilească, pentru toate auto-

G.H. MILENCOVICI
președintele A. G. N. C. R.

ritățile publice, pensionarea funcționarilor publici la vârsta de 60 ani, așa cum prevede statutul în vigoare.

II. Convinși că funcționarii publici organizați în totalitatea lor, pot sluji scopurilor călăuzitoare ale „Frontului Renașterii Naționale” mai mult decât oricare altă categorie profesională, ne îngăduim să cerem creierea legală a Corpului general al tuturor funcționarilor publici, cuprinzând toate categoriile de salariați publici și având o organizație sistematică, cu un comandament unic.

Până la creierea acestui Corp, care ar putea constitui însăși osatura F. R. N., solicităm să se legifereze proiectul alcătuit de Federație cu privire la constituirea Corpului sau Colegiului funcționarilor publici administrativi.

III. Relevând stăruința, cu care funcționarul publici administrativi militează în vederea difuzării și realizării lozincelor Frontului Renașterii Naționale, Vă rugăm, Excelență, să binevoiți a face demersurile de rigoare, pentru a asigura și acestor intelectuali, strâns uniți și organizați în Federația noastră, dreptul de a trimite 2 reprezentanți în Senat, așa cum s'a făcut și pentru celelalte asociații de intelectuali, strâns uniți și organizați în Federația.

IV. Ținând seama de dorința fierbinte, pe care funcționarii publici o manifestă, încontinuu, de a-și procura uniforma Frontului, cât și de faptul, că funcționarii publici nu au puțină materială pentru confecționarea

greutățile sufocante, care zăcesc asupra tuturor funcționarilor publici cu salarii sub minimum de existență.

Solicităm Excelenței Voastre, să arătați Guvernului, această gravă, foarte gravă problemă a vieții funcționarilor publici, care a devenit o adevărată tragedie pentru familiile lor.

Până ce vremurile vor permite normalizarea și armorizarea tuturor salariilor, rugăm să se ia în studiu această chestiune și să se facă tot ce este posibil, pentru ameliorarea salariilor insuficiente traiului zilnic.

S'ar putea înființa magazine de aprovizionarea cu alimente, în brănci și încălțăminte, precum și depozite de lemne pentru funcționari, cu plata în rate, care s'ar reține automat din salariile lunare.

Comitetul de conducere al A. G. N. C. R. membri ai F. R. N.

acestei uniforme, rugăm pe Excelența Voastră a interveni pe lângă cei în drept, ca să acorde funcționarilor o primă de echipare.

Credem că o asemenea măsură este posibilă: 1) pentru că art. 46 din regulamentul legii pentru statutul funcționarilor publici prevede obligația pentru autoritățile publice, de a lua asupra-le costul uniformelor obligatorii și 2) pentru că o parte din autoritățile publice au și acordat prime de echipare funcționarilor respectivi.

V. Federația generală a salariaților publici este desigur conștientă de greutatea mari pe care le are Statul în aceste momente cruciale pentru toate popoarele, dar este, în deopotrivă măsură, pătrunsă și de

VI. Până la normalizarea salariilor, ar trebui să se acorde funcționarilor publici scutiri sau cel puțin reduceri de taxe școlare, pentru ca și fiii și fiicele lor să concureze la aceea selecție a valorilor, preconizată de F. R. N. și care este în adevăr cea mai de seamă garanție pentru un viitor strălucit al Statului nostru românesc.

VII. Federația cere de asemeni, ca să se înființeze pentru funcționarii și pensionarii publici, un mare Institut de Credit, asemeni Creditului industrial, Creditului agricol, Creditului meșteșugăresc, etc.

Acest institut ar finanța acțiunile case de credit ale diferitelor autorități, ar face posibilă construirea de

locuște ieftine pentru funcționari, ar da posibilitatea înființării de sanatorii la munte și mare, etc.

Tot cu ajutorul acestui Institut s'ar putea soluționa și dificila problemă a lichidării datoriilor funcționarilor publici. Din cauza acestor datorii, salariile primite efectiv, au devenit cu totul tragice.

VIII. Pentru sănătatea funcționarilor și pensionarilor publici, este strict urgent, ca Statul să facă dispensarii medicale în fiecare Capitală de județe, dându-se gratuit, atât îngrijirea medicală, cât și medicamente, așa cum s'a făcut pentru muncitorii manuali și funcționarii partizani. Funcționarii publici sunt cu totul neglijenți din punct de vedere sanitar.

IX. Rugăm să se organizeze, cât mai curând, învățământul profesional pentru funcționarii publici administrativi, potrivit studiilor și propunerilor făcute de Federație.

Înființarea unei școli superioare de învățământ administrativ, cu internat, este de rigoare.

Ar trebui să se facă cea mai strictă selecțiune a valorilor intelectuale și morale și să se dea cea mai mare atențiune educației sufletești, spre a avea conducători administrativi, așa cum îi dorește Majestatea Sa Regele.

X. Rugăm de asemeni, să se prohibiască cu totul cumulul, potrivit principiului cerut de Federație: o persoană, o funcțiune, un salariu.

Di Președinte al Consiliului de Miniștri și-a câștigat admirația și recunoștința tuturor cetățenilor, luând măsuri contra cumularzilor dela Serviciul social.

Dacă Guvernul ar binevoi să facă legea pentru prohibirea totală a cumulului, ar face o mare reformă morală și ar da posibilitate tinerilor generațiunii să poată găsi locuri libere și în serviciile publice ale Patriei.

Aceste sunt cele zece deziderate ale Federației generale a asociațiilor profesionale de salariați publici.

Federația noastră crede, că toate aceste deziderate sau cel puțin parte din ele vor dobândi aprobarea Excelenței Voastre. Suntem siguri, că Excelența Voastră veți stărui ca să se înceapă, în marginile posibilității realizarea acestor deziderate, pentru care veți merita recunoștința deplină, nu numai a noastră, a funcționarilor publici, dar mai ales a Statului, care are tot interesul, ca slujbașii lui să ducă o viață omenească demnă.

Nu trebuie să se uite niciodată, că un Stat se prezintă astfel, cum îi sunt funcționarii publici.

Domnule Ministru,

Țin să mulțumesc Excelenței Voastre respectuos și călduros, pentru onoarea ce ne-ați făcut, ceretându-ne la casa noastră și ascultând dezideratele noastre.

În numele celor 31 de asociații profesionale, care alcătuiesc Federația noastră, declar solemn, că toți funcționarii publici administrativi stau cu totul la dispoziția Frontului Renașterii Naționale.

Rugăm pe Excelența Voastră să raporteze Majes-

tății Sale Regelui, că funcționarii publici administrativi sunt cu totul recunoscători și profund devotați Majestății Sale pentru imersul bine făcut țării și Neamului Românesc, prin creiarea Frontului Renașterii Naționale.
Trăiască Majestatea Sa Regele!

Cuvântarea D-lui N. C. Schina

N. C. Schina a spus:

Constituția din Februarie 1938 a stabilit cadrele principale, înăuntru cărora organizarea și funcționarea Statului trebuie să se desăvârșească. În acest spirit, art. 4 încadrează toate instituțiunile politice, sociale, economice și culturale ale Statului.

Legea din Martie 1938 a desființat partidele politice și în locul lor s'a dat colectivității naționale, potrivit nevoilor politice, sociale, economice și culturale, mijlocul de participare și conducere prin creiarea unui nou organism politic.

Frontul Renașterii Naționale, care este acest nou organism politic, a devenit astfel scutul de apărare și de conservare a conștiinței și forței neamului nostru.

Această organizație politică are deci ca scop mobilizarea conștiinței naționale în vederea întreprinderii unei acțiuni solidare și unitare românești de apărare și propășire a Patriei și de consolidare a Statului.

Cu excepția militarilor activi și a magistraților,

N. C. SCHINA
deputat

toți pot cere înscrierea în F. R. N., supunându-se condițiilor sale de funcționare și de disciplină.

Incredințarea conducerii F. R. N. V'a fost dată, prin crearea Departamentului ce conduceți, Domnule Ministru, și suntem incredințați că prin cultura Dvs.

superioara și energia, de care faceți dovadă, veți izbăvi ca frumosul program al F. R. N. și importantele scopuri ce urmărește, să fie realizate prin acest nou organism politic.

Funcționarii și pensionarii aderând în unanimitate la F. R. N. și cu acel entuziasm ce apare atât de evident și prin manifestarea de azi și pe care dl. președinte al Federației funcționarilor a știut atât de bine să o accentueze prin cuvântarea sa, vă fac dovada că prin înlăturarea partidelor politice de la conducerea politică a Statului, ceva nou și important s'a petrecut. Arbitrariul lui și favoritismul din trecut și caracteristic acestor partide politice, se înlătură prin era nouă, care întronează dreptatea și recunoaște drepturile dobândite pe bază de merite și vechime.

Puteți astfel ușor înțelege, Domnule Ministru, satisfacția funcționarilor și pensionarilor cari printr-o luptă neîntreruptă de două decenii au cerut și ei cu regimul instaurat de aceste regimuri să înceteze.

Ați vorbit în ședința de primire ce vi s'a făcut la Capir, că cei cari au condus această asociațiune de intelectualitate au fost, cu șase ani în urmă, precursorii al timpului de azi. Fără a știrbi ceva din omagiul ce-l avem pentru Capir, să ni se dea voie a o spune că cu mai bine de două decenii noi am cerut înlăturarea dela conducere a țării a acestor partide politice și ca o necesitate acea de a li se opune forța organizată a corpurilor profesionale.

Funcționarii găsindu-se azi în fața Dvs. ca reprezentant al organismului politic F. R. N. și odată ce au aderat la acest front, pentru prima dată fac o manifestare cu caracter politic, care legitimează și speranțele ce pun în Dos. odată ce în puținele texte care au creiat F. R. N. se precizează că ei va conlucra și la bunul mers al serviciilor publice și care, prin aceasta chiar, lucrează la consolidarea și înălțarea Statului.

Fără a intra în vreo dezvoltare oarecare, în această privință se ilustrează și teoretic ceea ce am susținut de atâta vreme că funcțiunea publică este un drept politic de Stat cu caracter național.

Am ascultat cu un deosebit interes memoriul înfățișat de dl. președinte al Federației funcționarilor publici și din punctele precizate în concluziune avem de reținut, în primul rând, dorința energic manifestată de a se repune în vigoare statutul funcționarilor. Ca reprezentant în parlamentul țării, am cerut atât d-lui Ministru al Justiției cât și d-lui Președinte al Senatului, alcătuirea unei comisii mixte care ținând seama de proiectul elaborat de Federație și de observațiunile ce s'ar mai face, să se dea forma definitivă acestui proiect. Numai d. Președinte al Senatului s'a arătat partizan al acestei propuneri. Va fi necesar, Domnule Ministru, să ne secondăm pentru a se putea ajunge la formula comisiei mixte, care ar putea da o prețioasă contribuțiune la alcătuirea statutului care să corespundă nu numai scopurilor funcționarilor dar și a intereselor superioare ale Statului.

Mi-aș lua îngăduința a mai releva pe cât mai scurt posibil trei din punctele precizate de dl. Președinte al Federației și cari se referă:

1. La reprezentarea funcționarilor publici în Senat.
2. La fixarea salariilor funcționarilor.

3. La repunerea în vigoare a dispozițiilor din Statut și care azi este suspendat cu privire la stabilitatea funcționarilor.

Asupra reprezentanței funcționarilor în Senat:

Am avut ocaziunea a susține în comisiunea mixtă parlamentară, în cercetarea căreia s'a dat legea breslelor, cererea formulată de funcționarii publici administrativi prin reprezentantul Federației, d. Stancu Brădișteanu.

Principial am sprijinit această cerere, întrucât ea se întemează pe un principiu constituțional, acela al așezării funcțiunii publice pe principiul legalității de drept. Examinând în consecințele lui acest principiu încă din anul 1919, am ajuns la concluzia că orice privilegiu fiind exclus, este firesc ca toți funcționarii publici să se bucure de aceleași drepturi și că era astfel inadmisibil să se acorde unora și să se refuze altora reprezentanța în Parlamentul țării. Acest drept ce se susține cu egală îndreptățire și față de funcționarii publici administrativi ce reprezintă un corp constituit în Stat își găsește motivarea și explicația și în faptul că și funcționarii publici administrativi fac parte din F. R. N. împreună cu toate celelalte categorii de funcționari cărora li s'a recunoscut și admis o atare reprezentanță.

Cu privire la salarizarea funcționarilor:

Este important să relevăm că cu ocaziunea aplicării acestei dispozițiuni, modificări radicale s'au făcut prin legea contractelor de muncă, nu numai cu privire la exercitarea dreptului de concediere dar și la stabilirea salariilor în întreprinderile comerciale și industriale. Este vorba de grăja ce se poartă celor mulți, de soarta acelor care muncesc. Astfel art. 9 al legii, prevede o salarizare de natură a asigura celor interesați condițiuni omenești de viață.

Dincolo de problema economică, problema de umanitate. Nu mai este vorba dar de principiul minimumului de existență. Aceleași norme trebuie să conducă la fixarea — odată pentru totdeauna — a salariilor funcționarilor.

Repunerea în vigoare a dispozițiilor din statut, cu privire la stabilitate.

Cu ocaziunea debaterilor ce au avut loc în cameră cu ocaziunea discuției la mesaj, am susținut — în ipoteza că nu s'ar ajunge prea repede la repunerea în vigoare a statutului cu noule modificări ce se propun — ca printr'un articol unic, să se redea funcționarilor stabilitatea ce le era recunoscută prin statut. Este o dorință de care vă rog să țineți seamă, Domnule Ministru, fiindcă este și dreaptă și legitimă.

Câteva cuvinte și pentru pensionari.

Nu vreau să fac, în circumstanța de față, o expunere a problemei pensionarilor publici și a unor propuneri cu privire la modificarea legii pensiilor.

Ne aflăm azi în fața unei manifestări cu caracter politic și de aceea țin să relevăm numai ce s'a obținut în această ordine de idei.

Convocarea corpului electoral ne-a pus, pe d. președinte Stancu Brădișteanu și pe mine ca reprezentant al pensionarilor, în fața unei situațiuni ce nu ne-a putut lăsa indiferenți.

Arbitrul suprem și acela care a hotărât asupra inconvenientelor ce decurgeau din această convocare a corpului electoral a fost primul ministru al țării, dl. Armand Călinescu.

El rămâne figura față de care fiecare ne înclinăm cu respect, și vom căuta în totdeauna să preamărim pilda pe care a lăsat-o.

Se impune un minut de reculegere pentru ilustrul președinte al Consiliului de Miniștri.

La demersurile noastre colective d. Prim Ministru Armand Călinescu a hotărât ca atât funcționarii publici, cât și pensionarii să fie înscrși în listele electorale.

Accepțiunea curentă a termenului pensionar a luat o formă precisă și concretă prin accepțiunea dată cuvântului pensionar în ordinea politică, odată ce ei au fost chemați a exercita nu numai dreptul de a vota, dar și acela de a fi aleși.

Dl. Prim Ministru a recunoscut cel dintâi că pensionarii exercită efectiv o îndeletnicire intelectuală căci numai astfel, potrivit prevederilor constituționale, ei puteau exercita drepturile ce li s'au conferit. Frontul Renașterii Naționale, după aceea a încuviințat și candidaturile și în ultim resort Curtea de Casație a validat atât alegerile în general, la care au luat parte pensionarii, cât și acelea ale pensionarilor aleși. În ordine politică situația pensionarilor este astfel bine definită, ei sunt așezați de acum înainte la locul de cinste ce li se cuvine și aceasta ca un omagiu adus unei activități de o viață întreagă închinată serviciului public.

Prezența Dvs. la manifestarea de azi reprezintă un moment istoric în viața funcționarilor și pensionarilor.

Pentru aceasta vă mulțumim, Domnule Ministru, și mai cu osebire cu cât veți putea susține și cuvântul nostru.

Cuvântarea D-lui Arhitect I. D. Enescu.

Mulțumesc d-lui Brădișteanu pentru cuvintele prietenești cu cari m'a prezentat acestei adunări. Cum a spus d-sa, nu sunt un străin pentru salariații publici, căci mai bine de 20 ani am făcut parte din acest mare corp profesional, ca arhitect, ca șef de serviciu, ca director general. Apoi am păstrat continuă legătură cu

Federația Dvs., prin asociațiile noastre profesionale și în special prin C. A. P. I. R., care cuprinde toate asociațiile profesiunilor tehnice intelectuale, atât de bine reprezentate în funcțiile publice. Iar acum în urmă, d-l Ministru, făcându-mi cins'ea de a mă desemna ca secretar pentru intelectuali la Ținutul Bucegi, legăturile mele cu corpul salariaților publici ce fac parte integrantă și importantă din categoria intelectualilor, devin și mai strânse.

Sunt deci, d-le Ministru, în măsură să le cunosc nevoile și problemele ce-i preocupă, probleme pe cari de atâtea ori le-am examinat împreună și sunt dator să le aduc la cunoștința Dvs., cu mai mult curaj decât ar face o d-lor și cel puțin cu aceeași obiectivitate.

Salariații publici sunt, prin natura funcției lor și prin disciplina pregătirii lor profesionale, oameni de or-

Arhitect I. D. ENESCU
senator.

dine. Ordine înseamnă o cumpănă dreaptă între drepturi și datorii. Li se reproșează uneori, pe drept sau pe nedrept, că ar uita de această cumpănă dreaptă în raporturile cu cetățenii. Cel mai bun leac contra acestei uitări ar fi, ca ei înșiși să se găsească în situația de perfect echilibru între drepturi și datorii.

D-l Brădișteanu amintea de Comisiunea, pe care o instituisem la Ministerul de Finanțe pentru armonizarea și normalizarea salariilor și pensiilor. La cumpăna între drepturi și datorii se ajunge printr-o precizare a unora și altora. Armonizarea și normalizarea sunt, de asemenea, legate de precizarea funcțiilor și de încadrarea acestora pe o scară cu treapta primă a impiegatului stagiar și ultima a directorului general. Eventual

o scară la fei pentru funcțiile tehnice, dela agent până la inspector general.

Intre treptele celor două capete ale scării s'ar cuprinde toate gradele funcțiilor publice. Paralel cu această scară a funcțiilor o scară a salariilor, coreșpunzătoare gradelor de funcții, spre a înăltura anomalia de azi, când pentru aceeași funcție și grad salariul diferă dela o instituție la alta. Unele ministere sau instituții și-au alcătuit statute speciale, privind încadrarea și salarizarea, statute cari se deosebesc, ca și cum salariații uneia n'ar face parte din cadrul general al aceluiaș Stat, ca salariații altuia.

Armonizarea și normalizarea pune, în chip firesc, principiul minimului de salariu. Este un principiu cuprins în însuși rostul vieții sociale. Fiecare îndeplinim o funcție în organismul social și în virtutea solidarismului social și al omeniei nimeni nu poate scobori sub nivelul satisfacerii strictelor necesități de viață omenască.

Principiul, cum era și firesc a fost însușit de Guvern, prin legiferarea minimului de salariu, pentru salariații din întreprinderile particulare și deci aplicarea lui și salariaților publici n'ar fi decât chestiune de posibilități.

Aprecierea posibilităților ar fi mult înlesnită prin precizarea funcțiilor și salariilor, precizare în care s'ar oglindi reala structură a aparatului nostru de Stat, putându-se face o comparație între concepția vechiei regim și a celui nou, cu învățămintele și consecințele ce se impun.

O altă problemă, care preoapă și îngrijorează corpul salariaților publici, este aceea a scumpirii vieții. Dintre cele trei mari categorii sau corporații: agricultura, industria, comerțul și intelectualitatea, — intelectualii au cea mai grea situație. Producătorii și intermediarii, respectiv comercianții, se adaptează mai ușor scumpirii, căci pot să cumpere mai scump și să vândă mai scump. Inșă intelectualii, în special funcționarii, au un venit fix, respectiv salariu, pe care nu-l pot spori în raport cu sporurile de prețuri ale vieții. Până când împrejurările grele de azi, pe care funcționarii le cunosc prea bine din contactul cu mecanismul Statului, se vor emaliora, ca să îngăduie cumpănirea între salarii și scumpire, anumite aprovizionări, de strictă necesitate, ar trebui înlesnite funcționarilor publici, cu alte prețuri decât ale așa zisului târg liber. Poate că și problema unei Case de Credit ar fi vremea să fie soluționată.

Salariații publici mai cer, ca Statutul lor să facă parte integrantă din statutul general al organizării profesiunilor, în spiritul art. 61 din Constituție, — cu obligațiile și drepturile ce decurg din această încadrare profesională, în special aceea privind reprezentanța în Parlament. Credem că din moment ce această reprezentanță a fost acordată categoriilor tehnice de funcțiuni publice, poate fi acordată și categoriei administrative.

Incheind, vă asigur Domnule Ministru, că așa cum îl cunosc pe salariații publici, devotați slujitori ai Coroanei și susținători ai ordinii, îi puteți socoti ca pe cei mai preți și colaboratori, în acțiunea de renaștere morală și materială, inițiată de M. S. Regele Carol II. și condusă de Dvs. Iar pe Dvs., d-lor salariați publici, vă pot asigura că, așa cum îl cunosc pe d-l Ministru Giurescu, v'ți găsi în d-sa un cald și înțelept sprijinător, în toate împrejurările.

Cuvântarea d-lui C. Giurescu, ministrul „Frontului Renașterii Naționale”.

D. prof. C. Giurescu, ministrul Frontului Renașterii Naționale, a rostit următoarele:

Primul meu cuvânt va fi unul de mulțumire pentru asigurarea așa de categorică pe care mi-a dat-o președintele dvs., în cece privește sentimentele de care corpul salariaților publici este însuflețit pentru Frontul Renașterii Naționale.

Ea nu face decât să confirme atitudinea dvs., așa de hotărâtă în primul moment.

Am văzut în această aderare unanimă semnul unei satisfacții pe care a resimțit-o întregul Corp de salariați publici, de a vedea închizându-se o epocă pe care nu o voi judeca astăzi, fiindcă judecata o s'o hotărească mai târziu cei cari, fără pasiuni și resentimente, vor fi în măsură s'o facă, dar care, pentru dvs. cel puțin, a avut și o latură din cele mai plăcute.

Ați avut adeseori senzația unei presiuni care dacă, câte odată se manifesta într'o formă mai blajină, câte odată lua aspecte aproape de impunere brutală și cum se spunea adineciori n'au lipsit cazuri când viața de partid determina în unele regiuni totale schimbări în administrații concomitent cu schimbarea guvernului.

Cred că în adeziunea dvs. la Frontul Renașterii Naționale a fost sentimentul că s'a isprăvit această epocă și a început alta de dreptate, de omenie și de prețuire pentru munca și jertfa pe care o faceți pentru întărirea Patriei și gloria Regelui.

Țin să vă spun la rândul meu că Frontul Renașterii Naționale se bizuie pe sprijinul dvs. și vă socotește printre sprijinitorii hotărâți și devotați ai lui.

Frontul Renașterii Naționale înseamnă o mișcare de ordin spiritual, sufletească, înseamnă și un organism politic. O mișcare de ordin spiritual care aduce mai multă dreptate, o mai dreaptă prețuire a valorilor și un simț de mai înaltă etică.

Spuneam la Cluj că una din ideile fundamentale este ideea elitelor: cei mai buni vor fi chemați și așezați în primul rând și sunt sigur că

aceasta idee a elitelor va găsi la dvs. o dreaptă prețuire, fiindcă aceasta ați dorit: în locul favoritismului și a nepotismului, în locul politicianismului în ceea ce a avut mai hâd, doriți să vedeți prețuindu-se morala, cinstea, autoritatea și prestigiul.

În Frontul Renașterii Naționale va fi această măsură și fiecare va fi măsurat și răsplătit după ceea ce aduce ca putere, ca autoritate, competență și prestigiu în funcțiunea pe care o exercită.

Am ascultat doleanțele dv., — aș putea să spun că aceasta este o obligație a mea — fiindcă Frontul Renașterii Naționale are între altele și sarcina de a asculta doleanțele, de a-și da seama de ceea ce vrea mulțimea, de a semna abuzurile și nedreptățile și de a le aduce la cunoștința forurilor care pot să le rezolve.

Spunea, alaltăeri, la Cluj cu atâta înțelegere șeful guvernului, d. prim ministru C. Argetoianu, și redau sensul cuvintelor lui: „în guvernul pe care-l prezidez veți găsi o dreaptă înțelegere a nevoilor, a suferințelor și a durerilor. Ce se va putea face în marginile posibilităților, se va face“.

Doleanțele slujbașilor de Stat.

Am ascultat, așa dar, un decalog al revendicărilor dv. Acest decalog cuprinde puncte variate; veți admite că nu pot da un răspuns imediat la probleme așa de importante, de variate, prin obiectul lor; îmi veți îngădui să studiez aceste probleme — o parte le cunoaștem mai dinainte — să cercetez materialul documentar pe care d. președinte al dv. mi le-a pus la dispoziție și să le aduc la cunoștința guvernului, la cunoștința șefului guvernului, să le supun în sfârșit respectuos binevoitoarei atențiuni a Majestății Sale Regelui.

S'a vorbit de Statutul funcționarilor publici. Un anteproiect este depus la Senat — și cred că pot să fac această declarație — acest anteproiect va fi cercetat cu atențiune. El va merge pe căile pe care le prevede regulamentul corpurilor legiuitoare și se va legifera.

S'au formulat revendicări în ceea ce privește dreptul de a trimite reprezentanți în Cameră; s'au formulat revendicări în ceea ce privește salariile. Sunt probleme importante, sunt probleme care se discută de multă vreme.

Pensionarii au căpătat un drept de a-și trimite reprezentanți. Nu știu care va fi hotărârea ce se va lua în ce privește corpul funcționarilor. Dar aș vrea să vă spun aci un singur cuvânt și vă rog să-l luați cu toată sinceritatea: dacă interese de Stat vor hotărî ca acel corp al funcționarilor publici administrativi să nu aibă reprezentanți în parlament, să nu vedeți, ferească Dumnezeu, într-o asemenea hotărâre un semn de lipsă de în-

țelegere sau de lipsă de prețuire a eminentelor dv. servicii. Să vedeți altceva, să vedeți anume punerea dv. pe acelaș plan cu acele două mari corpuri pe care le constituiesc magistratura și oștirea.

Sunt cei trei stâlpi cari susțin edificiul Statului; dreptatea, vitejia și gosp. dăria; corpul magistraturii, al administrației și al oștirii.

Eu socotesc că așa cum magistratura și oștirea nu văd în lipsa lor de reprezentare în corpurile legiuitoare o scădere sau o lipsă de prețuire, tot așa, în ce vă privește, să nu dați decât această interpretare pe care v'o arăt și care este interpretarea cea adevărată.

Larga înțelegere pentru nevoile funcționarilor.

În ceea ce privește restul, dacă nu pot să dau un răspuns precis acum, așa cum am făcut pentru Statut, cred că pot da însă un răspuns în ceea ce privește spiritul care animă guvernul, anume spiritul de largă înțelegere a nevoilor dv. Să nu credeți că acei care guvernează sunt străini de necazurile mulțumii. Poate niciodată mai mult decât astăzi, guvernul n'a aplecat urechea la tot ceea ce animă mulțimea; poate niciodată n'a fost o unire mai puternică între toți. Suntem un bloc. Suferințele unuia sunt ale tuturor.

Și după cum voi, care sunteți aici, nu puteți să nu resimțiți suferințele celor care fac de pază la hotare, tot așa cei care guvernează nu pot să nu fie sensibili la tot ceea ce frământă mulțimea.

Credeți că n'ar voi guvernul să îmbunătățească situația celor care lucrează pentru bunul mers al Statului? Fiecare ar vrea să vadă un funcționar bine îmbrăcat și fără grija zilei de mâine.

Dar aduceți-vă aminte de vremurile pe care le trăim. Poate nici odată poporul nostru n'a trăit clipe mai grele decât acum.

Nu se știe ce va fi mâine.

În erarhia nevoilor Statului, astăzi este una care domină pe toate celelalte.

Este apărarea pământului țării noastre, pe care noi l'am primit dela acei dinaintea noastră și datori suntem în fața istoriei, în fața lui Dumnezeu și a copiilor noștri să-l dăm neatins mai departe celor care vin după noi.

Avem concentrată o parte din oștirea țării și se fac cheltueli mari, fiindcă trebuie să se facă și să dea Dumnezeu să rămânem cu aceste cheltueli, să nu fie nevoie să facem și alte sacrificii.

Sigur că sunt și nepotriviri. Problema negalității de tratament este o problemă bine cunoscută și pe bună dreptate relevată de prietenul meu d. arhitect Enescu.

Este bizar acest tratament inegal pentru acelaş grad, pentru aceeaş muncă şi pentru aceleaşi obligaţiuni.

Sigur că va trebui să se vină cu o egalizare a acestor funcţionari care astăzi sunt aşa de divers împărţiţi.

Eu ţin să vă asigur de întreaga sollicitudine a guvernului. Vă rog să aveţi încredere; nu intra nici în obiceiul regimului, al vremurilor noi, şi nu intra nici în obiceiul meu personal să fac făgădueli.

Acei care mă cunosc ştiu că m'am ferit întotdeauna să făgăduiesc, fiindcă „făgăduiala dată este datorie curată“.

Vorbesc cinstit în faţa dv., ne vom mai întâlni şi n'aş vrea ca în ochii dv. să citesc umbra vreunui reproş.

Guvernul în general se fereşte să facă făgădueli, fiindcă sunt vremurile aşa şi fiindcă nu se ştie dacă o făgăduială făcută astăzi, mâine, din cauza împrejurărilor, va putea fi ținută.

Dacă aţi vorbit de drepturi, ştiu că asemenea drepturilor în sufletul dv. stau şi datoriile. Se vorbea adineauri aşa de frumos despre cumpăna dintre drepturi şi datorii. Această cumpănă ştiu că bate drept în sufletul dv. şi că dacă aveţi conştiinţa drepturilor, aveţi şi conştiinţa datoriilor.

Şi ştiu aceasta, fiindcă acest select corp al slujbaşilor Statului — al dregătorilor — fiindcă acesta este cuvântul adevărat — au ca normă sau deviză cuvântul „a servi“. Dv. serviţi Statul.

Ei bine, dacă există această conştiinţă în sufletul Dv., veţi înţelege de ce nu pot să promit ceva astăzi, — veţi înţelege însă că avem toată bunăvoinţa să venim în ajutorul slujbaşilor.

Faceţi credit stăpânirii. De sus până jos lumea vă preţueşte.

Majestatea Sa Regele aţi văzut ce frumos preţuieşte corpul funcţionarilor; definiţia Lui este una din cele mai originale şi preţioase definiţii care s'au dat: „Funcţionarul e un gospodar“, — — sunteţi cei pe care se reazimă gospodăria Statului

Poate n'am corespuns în cuvântarea mea nădejdlor unora din dv. Eu nu vreau însă să desamăgesc pe nimeni şi acei dintre dv. care ştiu cât preţueşte un cuvânt, mă vor înţelege.

Vreau să fie între noi un spirit de încredere reciprocă şi unul de stimă. Să aveţi încredere în cuvântul celor care vă cârmuesc, fiindcă să ştiţi că a el cuvânt este dat (cinstit, este măsurat).

Vă mărturisesc că şedinţa din astă seară m'a impresionat. Am să cercetez cu toată atenţiunea doleanţele dv. Voi face raport către cei care sunt chemaţi să hotărască şi vă asigur că în cece priveşte Frontul Renaşterii Naţionale, veţi găsi locul pe care îl meritaţi.

Voi aplica ce a spus d. primministru: Voi asculta nevoia, voi semna abuzul şi nedreptatea şi voi cere să se ia măsuri.

În acest spirit înţeleg să mă despart de dv. şi sunt sigur că înţelegând, preţuind sinceritatea cu care v'am vorbit, veţi da sprijinul dv. în forma hotărâtă pe care a manifestat-o preşedintele Federaţiei generale a asociaţiilor profesionale de salariaţi publici, fiindcă astfel lucraţi pentru ridicarea ţării, pentru asigurarea viitorului ei şi pentru mulţumirea Regelui nostru Carol al II-lea.

Ultimele cuvinte ale d-lui ministru Constantin Giurescu au fost acoperite de aplauzele prelungite ale asistenţei, care a intonat Imnul Regal şi cântarea F. R. N.

Reprezentanţii funcţionarilor publici au mulţumit d-lui ministru Constantin Giurescu pentru vizita cu care au fost onoraţi, după care şedinţa a luat sfârşit.

Fiii ţării stau azi la fruntariile scumpei noastre Românie.

Iubitorii de neam şi patrie, orice bun român trebuie să înţeleagă imperativul vremurilor, acordând tot sprijinul pentru înzestrarea şi întărirea armatei noastre, care este pavăza ţării.

Şi numai subscriind la bonurile de înzestrare, fiecare îşi asigură, odată cu un plasament bun şi sigur al banului său, liniştea căminului, păzit de o armată bine pregătită.

Instalarea d-lui Ghe'megeanu la Ministerul de Interne.

„Administrația trebuie să se plece cu stăruitoare atenție pentru a asculta nevoile tuturor, cu omenie și adâncă înțelegere“.

Cu o deosebită solemnitate s'a făcut la 2 Dec. a. c., ora 10 dim., instalarea d-lui Mihail Ghelmegeanu în fruntea ministerului de interne.

Au fost prezenți la această solemnitate d-nii: Radu Portocală și Gh. Vântu, subsecretari de stat la interne, prof. G. Alexianu, Paul D. Goma și prof. Traian Ionașcu, rez denți regali, șefii tu-

Giorman și Nki Ștefănescu, directori la Siguranță; Moțăteanu, secretar general al Pref. Poliției; I. Vasiliu, Sassu, Șt. Stoicescu, E. Grigorescu, G. ne, șefi de cabinet, col. Lupășcu, comandantul pompierilor Lt-col. Nicolae N. Rădulescu, insp. E. Economu Guță Ștefănescu, Dornescu, N. Zissu, Em. Filipescu, Davidescu, primar Eugen Calic, ing. I. Măncu, V. Antescu, subdir. Ionescu, subdir. Mihail E. Popescu, insp. Marinciu, ing. Roman, ing. Șerbănescu, etc.

MIHAIL GHELMEGEANU
Ministru de Interne

Cuvântul d-lui Radu Portocală.

D. Radu Portocală, subsecretar de stat la interne, salutând pe noul titular, spune:

„Vă urez bun sosit la conducerea acestui Departament.

Insușirile pe care le-ați dovedit la conducerea celorlalte Departamente cu care Majestatea Sa v'a cinsit, sunt cunoscute de toată lumea. Astfel încât sarcina mea este foarte ușoară:

Înainte domnilor funcționari ai acestui Minister și înainte cadrelor superioare de Administrație Centrală nu am să rostesc altceva decât acest călduros „Bun venit“.

Îmi îngăduiți să vă prezint corpul funcționăresc, care dela mic la mare este un corp de elită, este un corp care își cunoaște îndatoririle din punct de vedere tehnic, este un corp pregătit sufletește; el este încadrat în Frontul Renașterii Naționale, astfel încât sub priceputa și energica dvs. conducere, care veți imprima, cu personalitatea dvs. cunoscută un accent necesar și viu acestui minister, își va face întreaga datorie; iar cu programul dvs. cred că veți izbândi, așa cum așteaptă Majestatea Sa Regele.

Să trăiască Majestatea Sa Regele.

Discursul d-lui ministru Mihail Ghelmegeanu.

D. Ghe'megeanu, titularul departamentului, rostește următoarea cuvântare:

„Luând conducerea departamentului, mulțumesc M. S. Regelui pentru încrederea ce a binevoit să-mi acorde

tutor autorităților perdinte de ministerul de interne, în frunte cu d-nii: Theodor Marinescu și Victor Mălinescu, secretari generali ai ministerului, Iulia și Peter, secretar general al ținutului Bucag, Bengliu, inspectorul general al jandarmăriei, Eugen Bianu, directorul general al Siguranței, gen. Rodrigue Modreanu, prefectul poliției Capitalei, Ion P. Constantinescu, director de cabinet, arh. P. Antonescu, președintele comisiei superioare de sistematizare și înfrumusețare, P. Sterescu, C. Caloianu, Eugen Cristescu, C. Spirescu, ing. Lucescu, Vastelli, Al. Negrea, dr. Soreni, directori în minister: Al. Reuss, președintele curții locale administrative; Negulescu,

și domnului președinte al consiliului de miniștri, pentru concepțiunea de largă colaborare în care a înțeles să propună alcătuirea guvernului pe care îl conduce.

Simt că gândul nostru, al tuturor, ne poartă în aceste clipe către eroicul fost Prim-ministru al țării și devotat sfetnic al Tronului, care a fost Armand Călinescu.

Felul în care el a muncit și a luptat, rămâne un exemplu de bărbăție, care nu șovăie în fața răspunderilor și va întregi marea tradițiune a datorilor împlinite în puterea convingerilor plătite cu jertfa de sine.

Amintirea lui va rămâne neștersă în anele acestui minister pe care l-a condus cu strălucire și în perspectiva timpului. Istoria, amușind patimile, va așeza pe fiecare la locul convenit meritelor, serviciilor și iubirii de Țară și va rosti fără părtinire judecata din urmă.

Prin viața și moartea sa, Armand Călinescu s'a încredințat acestei judecăți supreme, care ne depășește pe toți.

Datoria organizației de Stat.

În sbuciumul vieții aprige de astăzi când se înclătează în luptă fără cruțare, idei, interese și patimi, organizarea de Stat are chemarea, cu toată încordarea puterilor sale, să păstreze liniștea internă, să aperse disciplina națională și să întărească zid de netrecut, la hotare.

Ministerul de Interne stă la încrucișarea îndatoririlor Statului cu viața țării. Dacă uneori, în clipele de mare turburare sufletească și de neiertate abateri față de ordinea publică. Statul apare necrușător, nici odată el nu poate fi potrivit vieții, care se desfășoară în ritmul solidarității naționale.

Țara, în imensa ei majoritate, condamnă rătăcirii vinovate, a dovedit încă odată marele ei simț de cum-pănă dreapă în judecată și simțire.

Este acum datoria Statului, și în deosebi, a noastră, a celorla d-la Ministerul de Interne, să urmăim, după încordarea împlinită pentru apărarea liniștei publice, care va fi păstrată și mai departe fără știrbire.

Invit pe acei cari speră în vre o slăbiciune a autorității, să renunțe la asemenea iluzii zadarnice.

Omenie și înțelegere.

În clipa când iau conducerea Ministerului de interne, dau Reziendenților Regale, Administrației de Stat și celei locale, îndrumarea de căpetenie, de a se pleca cu stăruitoare atenție pentru a asculta nevoile tuturor, cu omenie și adâncă înțelegere.

Autoritatea nu stă în încruntări inutile, cari îndepărtează sufletele, ci în priceperea cu care, aceea este drept, trebuie împlinit cu măsură și repede.

Țara dela sate, din târguri și orașe simte nevoia sufletească de a-și împărtăși îndurările ei, pe care le impun greutățile ivite din turburarea păcii între popoare și a urmărilor pe cari le suferim noi. Trebuie să avem cu toții urechi pentru a asculta, suflet pentru a simți

și pricepere pentru a aduce toate ușurările cu putință, în limitele puterilor cari ne stau la îndemână.

Fac stăruitor apel tuturor, dela înălțimea Reziendenților Ținutale până la notarii din cea mai modestă comură rurală să aducă la îndeplinire acest îndemn, de largă ascultare și de stăruitoare înțelegere.

Aceasta este ținuta pe care o cer întregii administrații centrale și exterioare a Ministerului de Interne.

Executarea o voiu supraveghea fără răgaz și abaterile le voiu mustra fără șovăire.

Legalitate și economii.

Astăzi mai mult ca oricând, se cer înlăturate, abuzul, arbitrarul și risipa banului adunat din contribuția tuturor pentru întreținerea Administrației de Stat și celei locale. Urmând directivele d-lui Președinte al Consiliului de miniștri, dau de veste tuturor agenților forței publice și administrative că așteptăm dela toți:

1. O strictă aplicare a legilor, așa cum o cerem și cetățenilor Țării.

2. O cruțare a banului public, tot așa de mare ca și eforturile pe care le reclamăm dela contribuabili pentru apărarea Țării.

3. Înlăturarea abuzului și arbitrarului în administrație, așa după cum cerem tuturor cari au simțul patriotic, de a înceta cu ațâțările pr-mejdioase de învrăj-bire între clase sau între generații.

Punem în aplicare o politică de echilibru și de măsură, de liniștire a sufletelor și de îndeplinire a nevoilor, inspirată din dragostea și voința de a servi Coroana și Țara.

Raționalizarea serviciilor publice.

Pentru îndeplinirea rostului în Stat a Ministerului de Interne, înțeleg ca în colaborare cu d-voastră să îmbunătățim și mai departe organizarea întregii noastre administrații de siguranță și de poliție, de Stat și locală, urmărind:

1. Raționalizarea și simplificarea administrației.

2. Specializarea funcțiilor pe temeiul organizării unui învățământ corespunzător.

3. Intelectualizarea cadrelor.

Administrația îmbunătățită mai departe pe aceste baze printr'o efortare continuă, deschide larg porțile generațiilor tinere, cari sunt chemate alături de experiența celor mai în vârstă, la muncă și la creație, singurul și adevăratul criteriu de selecțiune a elitelor, mândrie a Națiunii și pavază a ei.

D. Ministru M. Ghelmegeanu încheie, mulțumind d-lui Radu Portocală pentru cuvintele spuse și exprimându-și convingerea că aparatul funcționăresc va răspunde marelui misiuni, în slujba Patriei și a Regelui.

Cuvântarea d-lui prof. G. Alexianu.

D. prof. G. Alexianu, Reziidentul Regal al Ținutului Bucegi, luând cuvântul, spune:

„Suntem fericiți, și vă declar aceasta în numele tuturor colegilor Rezenței Regali, că vă găsim în fruntea ascensiunii atât de strălucite, pe care ați dobândit-o prin muncă, prin merit și prin stăduințe.

Rezenții Regali vă cunosc din opera de colaborare cu domnia voastră la Ministerul Comunicațiilor și se bucură astăzi că vă găsesc pe această linie mare de continuitate, de înțelegere și de executare, în litera și spiritul ei, a legii administrative, pentru care s'a străduit atât de mult marele Prim Ministru Armand Călinescu.

„Cunoaștem spiritul acestei legi, cunoaștem străduințele care s'au depus pentru realizarea ei și cunoaștem, mai bine ca oricare, partea de colaborare și de contribuție a Majestății Sale Regelui. Pentru înfăptuirea acestei opere ne aveți alături de domnia voastră, — ca să ducem la bun sfârșit programul pe care l'ați schițat, programul pe care l-a schițat în cuvinte atât de fericite Primul-Ministru, program pe care îl veți înfăptui cu strălucirii dvs. colaboratori *domnii miniștri Portocală și Vântu*, — cărora găsim prilejul să le aducem astăzi toate felicitările noastre, pentru că se găsesc alături de domnia voastră la această operă de colaborare.

„Din partea Administrației Locale veți găsi sufletul nostru întreg, pus în subja unei credințe, care nu ne-a preocupat nici odată decât de a servi Patria și Regele și de a putea aduce și noi, în limita puterilor noastre, o contribuție cât de modestă la întărirea și ridicarea Țării Românești.

Suntem, aproape toți aceia care ne găsim alături de Domnia Voastră conducând Ținuturi, recrutați din această considerație de a ne servi cu dragoste Patria, de a ne împlini datoria în realizarea intereselor superioare care ne-au fost încredințate nouă.

Veți găsi în noi o colaborare atât de sinceră și atât de întregitoare a acestui program, încât vom fi fericiți să vă putem aduce la cunoștință din timp în timp toate realizările și toate binefacerile pe care măsurile luate de guvern, în interpretarea și aplicarea legii administrative, vor putea să le aducă.

Din partea noastră vă rugăm să primiți odată cu aceste asigurări încredințarea că ne găsim alături de dvs., care ați urcat această înaltă treaptă deținută de fostul și vrednicul prim-ministru Armand Călinescu, căruia noi îi păstrăm o atât de sinceră și duiosă amintire.

Vă rugăm să credeți că vom colabora cu d-voastră în acest spirit de dragoste și camaraderie, ca să putem aduce pentru țară un spor de îmbunătățire, un spor de înțelegere.

Și vă rugăm să transmiteți guvernului și în special Majestății Sale Regelui toată dragostea, toată încrederea, toată dorința noastră de a pune tot ce este putere de muncă, viață și înțelegere în slujba acestui ideal pe care îl servim.

Cuvântarea d-lui Secretar general.

D. Teodor Marinescu, secretar general al ministerului în numele funcționarilor rostește următoarea cuvântare:

„Instalarea unui nou ministru, la conducerea departamentului nostru, s'a făcut întotdeauna în cadrul unei deosebite solemnități.

„Dacă anumite împrejurări au impus ca, cu prilejul ultimei predări și luări în primire a ministerului, solemnitatea obișnuită să îmbrace un caracter de sobrietate, mărginindu-se numai la prezentările de rigoare, d. ministru Ghelmegeanu, a reluat firul tradiției, întrerupt pentru un moment, dând solemnității de astăzi caracterul ei obișnuit.

Cu acest prilej, d-sa a evocat, într'o magistrală cuvântare, figura lui Armand Călinescu, fostul președinte al Consiliului de miniștri și titular al ministerului de interne, timp de 20 luni, evocare făcută în această sală, în care vocea celui dipărut a răsunat de atâtea ori.

Suntem adânc recunoscători d-lui ministru de interne pentru că a dat prilej întregului corp al funcționarilor din serviciile centrale și exterioare ale ministerului, în numele cărora am onoare a vorbi acum, să aducă un pios omagiu public memoriei unuia dintre cei mai buni și desăvârșiți fii ai neamului nostru, căzuți jertfă în slujba patriei.

Funcționarii de conducere ai ministerului, cari au avut deosebita cinste de a fi colaboratorii cei mai apropiați ai ilustrului dispărut, nu vor uita niciodată mintea sa ascuțită, în continuă elaborare, din care țâsneau cele mai desăvârșite îndrumări și îndemnuri, neobosita sa putere de muncă, energia sa neînfricată, incomparabilul său devotament și spirit de sacrificiu, puse toate numai în serviciul *Majestății Sale Regelui* și al Țării.

„Modul cum Armand Călinescu a condus ministerul de interne, rămâne pentru funcționarii acestui departament o pildă și un îndreptar pentru toată viața lor publică iar personalitatea sa atât de puternică și completă, oicoană vie.

„În altă ordine de idei respectuos vă rog, să-mi îngăduiți, d-nule ministru, ca, cu acest prilej și în numele tuturor funcționarilor ministerului de interne, anonimi, și modești slujitori ai Statului, să dau d-lui președinte al Consiliului de miniștri, titularul de până eri al ministerului de interne, dvs., care veniți la conducerea ministerului de interne după o vastă experiență a treburilor publice și un mare prestigiu dobândit în urma realizărilor dvs., dela departamentele pe care le-ați onorat cu muncă și pricepere, desăvârșită și d-lor subsecretari de Stat, cele mai formale asigurări de devotament și muncă onestă și fără preget, în slujba *Majestății Sale Regelui* și a Țării.

Fiți binevenit la conducerea ministerului internelor“.

Avem o sfântă datorie către țara aceia de a contribui la întărirea oștirii. Să ne-o îndeplinim cu toții subscriind

la

Bonuri pentru înzestrarea Armatei

Instalarea d-lui Subsecretar de Stat

Horia Grigorescu.

Voi lucra cu dv. pentru întărirea controlului, simplificarea formalismului în administrație și organizarea învățământului de specialitate, a declarat d. ministru Mihail Ghelmegeanu.

La 7 Decembrie a. c., după amiază, la orele 17, a avut loc, la ministerul de Interne, instalarea noului subsecretar de Stat — d. Horia Grigorescu.

Solemnitatea a fost prezidată de d. Mihail Ghelmegeanu, titularul Departamentului. Au mai luat parte d-nii: Radu Portocală, ministru de Stat, Gheorghe Vântu subsecretar de Stat, prof. Gh. Alexianu, rezidentul regal al ținutului Bucegi, Th. Marinescu, secretarul general al ministerului de Interne, Iulian Peter, secretarul general al ținutului Bucegi, I. P. N. Constantinescu, director de cabinet, inspector special I. I. Vasiliu și directorii serviciilor din minister.

Discursul d-lui Ministru M. Ghelmegeanu.

D. M. Ghelmegeanu ministru de Interne, luând cuvântul, a spus următoarele:

„Prin Înalt Decret Regal d. Horia Grigorescu a fost numit subsecretar de Stat la ministerul de Interne.

D-sa aduce la acest minister și pregătirea teoretică și experiența câștigată în domeniul administrativ și un dinamism în acțiune, toate absolut necesare într-o administrație modernă, care

trebuie să facă față marilor probleme ale vremii.

Adresându-se noului subsecretar de Stat d. ministru Ghelmegeanu spune: „Voi lucra cu d-vs., în domeniul legislativ pentru întărirea controlului; simplificarea formalismului în administrație și organizarea învățământului de specialitate pentru instruirea tuturor cadrelor administrației noastre“.

D. ministru de Interne își exprimă apoi regretul pentru plecarea d-lui ministru Radu Portocală, a cărui pregătire și experiență vor fi folosite în noua d-sale demnitate.

D. Radu Portocală, ministru de Stat, mulțumește d-lui ministru Ghelmegeanu pentru bunele cuvinte ce i-a adresat și își exprimă încrederea că pasiunea de muncă și setea de dreptate de care este animat d. ministru Ghelmegeanu vor duce la realizări concrete în domeniul ordinii și administrației de Stat.

D. prof. Gh. Alexianu în numele rezidenților regali urează spor la muncă d-lui Horia Grigorescu.

D. subsecretar de Stat Horia Grigorescu mulțumește d-lui ministru Ghelmegeanu pentru cuvintele exprimate.

„Chemat în această situație din înaltă încredere a Majestății Sale Regelui mă voi încadra în programul enunțat de d. prim-ministru, voi urma directivele pe cari d. ministru Ghelmegeanu le-a dat atât la instalarea d-sale cât și acum și vă promit că voi fi un colaborator leal și sincer“.

D. Th. Marinescu, secretar general al ministerului de Interne, asigură pe noul subsecretar de Stat de tot concursul și devotamentul funcționarilor Departamentului.

„Nu ne întărim, nu desăvârșim înzestrarea oștirii noastre într'un spirit agresiv, ci într'un spirit decis de apărare a ceiace este al nostru și al dreptului consfințit prin libera hotărâre a adunărilor dela Chișinău, Cernăuți, și Alba-Iulia“.

Cuvinte rostite de M. S. REGELE
la Constanța, cu ocazia Anului Nou

Să vecinicim hotărârile dela Chișinău, Cernăuți și Alba-Iulia, care ne-au dat România de azi, subscriind

BONURI PENTRU INZESTRAREA ARMATEI.

Organizarea și funcționarea judecătoriilor comunale din plasa Bozovici (jud. Caraș) în anul judecătoresc 1938—1939.

de: Dr. EMIL BOTIȘ.

O lege este bună, când ea corespunde unor necesități sociale în deobște resimțite și când alcătuirea ei este rațională.

Aceste cerințe sunt cu prisosință realizate prin dispozițiunile cuprinse în art. 3—11 din legea pentru organizarea judecătorească din 22 August 1938 cu privire la reînființarea și funcționarea judecătoriilor comunale.

Dr. EMIL BOTIȘ

Necesitatea socială a reînființării acestor instanțe s'a resimțit de mult la noi. Dela Regulamentul Organic al Moldovei din 1831 (art. 264) și până astăzi, judecătoriile comunale au fost de trei ori înființate pentru ca la scurte intervale să fie apoi desființate.

Existența efemeră a judecătoriilor comunale se datorește faptului că ele n'au dat rezultate așteptate din cauza greșitei compuneri a instanțelor: „judecătorii erau aleși de consătenii lor și din această cauză nu prezentau întotdeauna garanțiile de pricepere și de imparțialitate“ (N. expunerea de motive a legii din 22 Aug. 1938).

Teoria judecătorilor aleși, își are originea în principiile Revoluțiunii franceze. Pusă în practică, ea a dat un lamentabil eșec: „Alegerea judecătorilor — zice Georges Picot¹⁾ — a fost inspirată de pasiunile politice, iar mediocritatea judecătorilor a fost egală cu ignoranța lor.“ judecătorii aleși au abuzat de puterile lor și s'au dovedit violenți și corupți.“²⁾

Rapoartele inspectorilor Consiliului de Stat, din anul 1800 arată comportarea deplorabilă a judecătorilor aleși.³⁾

Iată de ce, sistemul judecătorilor aleși a fost abandonat definitiv în Franța.

Dacă în trecut, judecătoriile comunale din România și'au dat rezultatele așteptate este tocmai din cauza judecătorilor aleși. A fost suficient să se abandoneze acest sistem pentru ca judecătoriile comunale, reînființate prin legea din 22 August 1938 să dea cele mai bune rezultate.

II.

Cu prilejul anchetei monografice a Institutului de Cercetări Sociale al României regionala Timișoara din cadrele Serviciului Social, întreprinsă în plasa Bozovici (jud. Caraș) în vara anului 1939, cercetând realitățile sociale, am socotit de foarte util să constatăm felul cum și-au îndeplinit misiunea judecătoriile comunale din acea plasă în primul lor an funcționare, adică în anul judecătoresc dela 15 Sept. 1938 la 15 Sept. 1939.

În vederea acestui scop am întocmit un chestionar pe care Institutul nostru l'a trimis spre complectare tuturor judecătoriilor comunale din plasa Bozovici, precum și judecătoriei de Pace Rurală Bozovici ca instanță de recurs a judecătoriilor comunale din raza ei de competență.

1) N. „La réforme judiciaire en France“ p. 30.

2) Ibidem p. 34.

3) Ibidem.

Chestionarele au fost complectate de către notarii plasei Bozovici respectiv Șeful judecătoriei de Pace Rurală Bozovici și greșierul acestei instanțe pentru care concurs aduc prin această cale mulțumirile Institutului de Cercetări Sociale al României regionale Timișoara, D-lor **Silviu Pascu** jude, **Dimitru Creiniceanu** greșier, precum și D-lor notari **Ilie Ursu**, **Nicolae Novacovici**, **Adrian Popovici**, **Pavel Magiaru**, **Cornel Micicoi** și **Ciortuz Petre** cari au binevoit să ne trimită datele pe care le-am prelucrat după cum urmează.

Constatările ce se desfășoară din răspun-

surile primite la chestionare sunt foarte mulțumitoare și dovedesc cu prisosință că judecătoriile comunale sunt o instituție excelentă și de mare utilitate pentru săteni¹⁾.

III. Activitatea instanțelor în anul judecătoresc.

La cele 15 judecătorii comunale din plasa Bozovici, au intrat în anul judecătoresc 1939—40, 178 cauze penale deci în total 195 de cauze, după cum rezultă din tabelul de mai jos:

1) La aceleași concluziuni a ajuns și Dl. Isac E. Isacu notar în judiciosul său articol „Un an dela înființarea judecătoriilor comunale,” „A. R.” 1939 pag. 171.

Nr. curent	Judecătoria	acțiuni intrate		Cauze judecate							Cauze amânate (civile)				Cărți de judecată atacate cu recurs		
		civile	penale	civile					penale		odată	de două ori	de trei ori	de mai multe ori	civile	penale	
				admise	respinse	stînse prin împăcare	declinate din competență	scoase de pe rol	Condamnării								achitării
									definitiv	suspensiv							
1	Borlovenii Vechi	4				4											
2	Pătaș	5				5											
3	Prilipeț	7		3		4											
4	Gârbovăț	4		4													
5	Bănia	33	5	33					2	3							
6	Prigor	11		11							4						
7	Putna																
8	Borloveni Noui	1						1			1						
9	Lăpașnicul Mare	10		1		9											
10	Rudăria	32	6	32					6							1	
11	Dalboșeț	45		36			9				9	4				1	
12	Șopotul Vechi	19		17	2						12	1				2	
13	Mocerîș	7	6	7					3	3							
14	Șopotul Nou																
15	Ravensca																
	Total:	178	17	144	2	22	9	1	11		6	26	5			4	

Din acest tabel se pot trage următoarele concluziuni:

1. Numărul mare a litigiilor stinse prin împăcarea părților; 22 față de totalul acțiunilor civile de 178. 2. Numărul mare a acțiunilor civile admise (144) față de cele respinse (2). 3. Numărul mic a cauzelor penale (17) față de cele civile (178). 4. Numărul mic a cărților de judecată atacate cu recurs (4) față de cele rămase definitive (174).

IV. Constatări asupra procedurii.

1. Redactarea cererilor introductive în instanță.

Din totalul de 178 acțiuni civile, 42 au fost scrise de reclamant, 83 redactate de notar fără a percepe pentru aceasta vreo taxă, 16 au fost scrise de primar, și 36 de alte persoane (funcționari comunali) în mod cu totul gratuit. O singură acțiune a fost redactată de avocat.

2. Sorocirea judecății. Dela înregistrarea acțiunilor până la termenul fixat pentru judecată intervalul de timp este foarte scurt: de obicei o săptămână, rareori două. **Dacă la cele de mai sus, adăugăm constatarea că desbaterile se amână foarte rar vom concluda asupra rapidității cu care sunt soluționate litigiile la judecătoriile comunale din plasa Bozovici.**

3. Durata proceselor. In cele mai multe cazuri, procesele au fost soluționate la prima înfățișare deci la o săptămână delă înregistrarea acțiunilor. Ințr'adevăr, din 178 de cauze judecate la judecătoriile comunale din plasa Bozovici, 243 cauze au fost soluționate la termenul sorocit, 26 cauze au fost amânate odată și numai 5 cauze au fost amânate de două ori. Așa că maximul de timp recerut pentru soluționarea unui litigiu este de o lună, iar minimul de o săptămână, ceea ce dovedește rapiditatea judecăților.

4. Îndeplinirea procedurii.

Potrivit art. 9 din lege, notarul sau înlocuitorul său incunoștințează pe pârât transportându-se la locuința lui unde îi citește reclamațiunea, sub luarea de dovadă și îi comunică termenul sorocit pentru judecată, făcând mențiune despre comunicare pe cererea de chemare în judecată. La unele judecătorii comunale, care aparțin circumscripțiilor notariale cu mai multe comune

— ceea ce face ca notarul să nu se poate deplasa în toate cazurile pentru îndeplinirea procedurii — comunicarea reclamațiilor se face de către înlocuitorul său, un funcționar comunal. La unele judecătorii se obicinuește a îndeplini procedura prin guarzi comunali.

In ce privește pe reclamant, acesta ia cunoștință de termenul de judecată la înregistrarea reclamațiunei, sistem simplu și expeditiv care permite îndeplinirea procedurii cu foarte mare ușurință. Ințr'un singur caz nu s'a putut îndeplini procedura, și anume la judecătoria comunală din Borlovenii Noi, unde pârâtul fiind absent din comună, cauza a fost scoasă de pe rol.

5. Ședințele judecătoriilor comunale.

Potrivit art. 8 din lege, judecata are loc în localul primăriei numai în zilele de Duminecă și sărbători. La unele judecătorii comunale mai ales acolo unde titularul circumscripției notariale deservește 3 sau chiar 5 comune, s'a introdus inovația ca judecățile să se țină și Sâmbătă ba chiar și Miercuri dupămasă. Aceasta mai ales în epocile când muncă la câmp este suspendată din cauza anotimpului. Motivul acestor abateri delă litera legii este că notarul, supra încărcat cu diferite lucrări, are o singură zi de repaus, care îi este răpită prin atribuțiunile lui de grefier al judecătoriilor comunale, mai ales când nu are un înlocuitor potrivit căruia ar putea delega această sarcină.

In ce privește orarul ședințelor judecătoriilor comunale, aceste se țin în majoritatea cazurilor între orele 15—18. Orarul este foarte potrivit, deoarece unul dintre membrii judecătoriei fiind preotul, înainte de masă este ocupat cu oficierea serviciului divin.

6. Numărul cauzelor judecate într'o ședință și durata unui proces.

La judecătoriile comunale din plasa Bozovici, în anul judecătoresc 1939—40, numărul maximal proceselor judecate într'o ședință este de 12, iar cel minim de 1. Un proces durează maximum 30 de minute și minimum 15.

7. Martorii. Din cauză că martorii nu depun sub prestare de jurământ, legea neprevăzând aceasta, depozițiunile lor nu se pot lua în considerare ca dovezi sigure. Se recurge la martorii

numai în cazurile când nu sunt alte probe. Cu toate acestea, la judecătorii comunale din plasa Bozovici, nu au avut loc cazuri de mărturie mincinoasă cu consecințe penale.

8. Solemnitatea judecării și prestigiul judecătoriei.

Judecătorii comunale se bucură de cel mai mare prestigiu și ședințele se țin în cea mai perfectă ordine. Părțile sunt cuviincioase în fața instanței. La unele dintre Primării, în sala de ședință în care se țin desbaterile judecătorilor comunale, se găsește pe masă o cruce, iar președintele și membrul preot, atrag atențiunea părților și martorilor că vor depune în fața crucii.

Prezența crucii pe masa instanței contribuie în mare măsură la solemnitatea judecării și prin aceasta se suplinește în oarecare măsură lacuna legii care nu a prevăzut ascultarea părților și a martorilor sub prestare de jurământ, ceea ce era cât se poate de indicat mai ales că un membru al instanței în cele mai multe cazuri este preotul comunei.

9. Recuzările membrilor judecătorilor comunale.

În anul judecătoresc 1939—40 al judecătorilor comunale din plasa Bozovici, s'a întâmplat un singur caz de recuzare a unui judecător pe motiv de rudenie cu un impricinat, cât membrul a cerut singur recuzarea sa. (Rudăria).

10. Valoarea proceselor civile admise în anul jud. 1939—40.

Până la 100 lei . . .	42	cauze.
Dela 100 la 200 lei . . .	36	„
Dela 200 la 300 lei . . .	23	„
Dela 300 la 400 lei . . .	20	„
Dela 400 la 500 lei . . .	23	„
Total	144	
Stinse prin împăcare . . .	22	
Declinate din competență . . .	9	
Scoase de pe rol	1	
Respinse	2	
Total general . . .	178	

11. Obiectul proceselor civile.

Prestațiuni de lucru, despăgubiri pentru pagubele cauzate în câmp, împrumut de bani, res-

tituiri de lucruri împrumutate, restituiri de arvună, datorii din vânzări.

Cele de mai sus comportă următoarea observațiune:

Pagubele cauzate în câmp, deși intră în contravențiunile contra intereselor agricole, prevăzute și pedepsite de art. 596 și următoarele din C. Penal Regele Carol al II-lea, se aranjează pe cale civilă fără ca păgubașul să mai umble cu denunțuri penale. Aceasta arată că oamenii din plasa Bozovici sunt pașnici.

12. Reprezentarea părților în instanță.

Într'un singur proces, reclamațiunea a fost redactată de avocat, dar în toate procesele părțile și-au susținut drepturile singure, fără se recurgă la oficiile mandatarilor.

13. Executarea deciziunilor (cărților de judecată) a judecătorilor comunale.

Cărțile de judecată rămase definitive, potrivit art. 15 din lege, se investesc de către președintele judecătoriei, la cererea părții interesate, cu formula executorie constând din cuvintele „Se va executa“.

Astfel 60 de cărți de judecată civilă, rămase definitive au fost investite cu formulă executorie în anul jud. 1939—40, în chiar ședința când s'a pronunțat cartea.

Majoritatea părților cari au pierdut procesul, au plătit la terminarea litigiului. Cărțile de judecată se redactează în momentul pronunțării de către notar și sunt comunicate pe loc părților.

Timpul cel mai lung ce s'a înregistrat dela pronunțarea cărți de judecată investită cu formulă executorie și până la executarea ei benevolă de către cel obligat, a fost de 16 zile. Dacă din acest timp detragem termenul de recurs de 10 zile, rezultă că în cel mult o săptămână dela rămânerea definitivă a cărții de judecată, partea a reintrat în drepturile sale.

În anul judecătoresc 1939—40 nu s'a înregistrat nici o cerere de execuție potrivit procedurii civile.

14. Procesele penale. În anul jud. 1939 40 s'au înregistrat 17 acțiuni penale, contravențiuni la diferite regulamente și ordonanțe adm. sau polițienești, date în conform. cu art. 580 din C. Penal

Regele Carol al II-lea, ale căror pedepse nu depășesc amenda dela 50 la 500 lei. Din aceste 11 s'au terminat cu condamnarea inculpatului și 6 cu achitări. **In nici un caz nu s'a aplicat suspendarea pedepsei**, potrivit art. 69 din Codul Penal Regele Carol al II-lea. Explicația acestui fapt se găsește în împrejurarea că legea judecătoriilor comunale n'a prevăzut suspendarea pedepsei, ceea ce face ca **instanțele să nu recurgă la dreptul comun (art. 69 C. P.) în materie care este aplicabil și în procedura acestor instanțe.**

15. Neajunsuri semnalate.

Legea judecătoriilor comunale după cum am văzut răspunde unei adevărate necesitate socială și în întregul ei se aplică în mod multumitor.

Totuși, din răspunsurile primite la ancheta noastră se pot constata unele neajunsuri semnalate; cu remediile lor:

1. Judecățile să se țină, când muncile agricole permit aceasta și în zi de lucru.

Obligativitatea ținerii ședințelor judecătoriilor comunale în zilele de Duminecă și sărbători legale, **răpesc notarului și funcționarilor comunali cari îl înlocuiesc, singura zi de odihnă pe care merită cu prisosință după munca încordată ce o depun în cursul săptămânei.**

La comunele cu notariat cercual, notarul având 3—5 comune de administrat, el nu se poate prezenta personal decât odată pe lună la judecătoria din comunele respective. La fel notarul personal nu se poate deplasa în fiecare comună pentru a comunica părâtului acțiunea pornită împotriva acestuia, spre a îndeplini procedura.

Este adevărat că legiuitorul prevede posibilitatea delegării atribuțiilor notarului și unui inlocuitor, dar în multe cazuri, comunele nu au personalul suficient de pregătit spre a îndeplini cu succes aceste atribuțiuni.

2. Ascultarea părților și materiilor să se facă sub prestare de jurământ. (v. mai sus pct. 7. și 8).

Acest deziderat a fost realizat prin art. 10 alin 3 din Codul de Procedură Civilă Regele Carol al II-lea care prevede că „martorii vor depune jurământul potrivit art. 226“.

Putem deci concluda că prin reînființarea judecătoriilor comunale intențiunea legiuitorului din 22 August 1938 a fost pe deplin realizată.

Intr'adevăr, s'a pus la îndemâna sătenilor un mijloc simplu, expeditiv și absolut gratuit de a-și lichida micile lor litigii, pentru a nu fi purtați pe drumuri, la mari îndepărtări, la judecătoriile de ocol, părăsându-și munca lor agricolă.

Prin înființarea judecătoriilor comunale s'au desconggestionat și judecătoriile de Pace de o mulțime de cauze mărunte, cari, după cum era îndeobște cunoscut, se soluționau cu mari întârzieri, după nenumărate amânări, din lipsa martorilor sau a părților pricinuită prin neindeplinirea procedurii, ceea ce nemulțumea profund pe justițiabilii țărani. In afară de aceasta taxele de timbru, pentru fiecare act de procedură se ridicau de multeori la sume foarte mari în raport cu valoarea procesului — la care se mai adaugau cheltuelile de deplasare, onorarul avocatului și ziua de lucru pierdută — așa că până la valoarea procesului de Lei 500 — competența actuală a judecătoriilor comunale în materie civilă — procesul nici nu mai avea rost pentru reclamant; restabilirea dreptului său fiind mai oneroasă pentru el decât paguba suferită prin nesocotirea acelu drept.

In materie de contravențiuni, situația era aceeași; pentru mici contravențiuni țărani erau purtați pe la judecătoria, ca la sfârșit după 2—3 amânări după cheltueli de deplasare, și timp pierdut să se aleagă cu o amendă de 50 lei.

Succesul Legii din 22 August 1938 dovedește că viața satelor noastre cere instituțiuni simple, expeditiv, adevărate necesităților reale.

Țara are astăzi nevoie de o armată cât mai bine înzestrată.
Suntem cu toții datori să desăvârșim apărarea națională.
Numai astfel ne putem asigura pacea.

Țara ne cere să înfăptuim aceasta

**subscriind bonuri
pentru înzestrarea armatei**

Pe marginea Proiectului de Statut al funcționarilor Publici

— Salarii și indemnizații, penzii și concedii —

de: ISAC E. ISACU, notar,

(Urmare).

Funcția publică trebuie să fie retribuită. Un principiu de înaltă moralitate.

Hrisoavele vechi din istoria noastră arată îndeajuns, ce dăunător a fost sistemul de nesalarizare al funcționarilor, iar cangrena aceasta din vechime și-a întins aripile până 'n ziua de azi.

De unde apoi numai un pas până la mită, fraudă... și intrarea în textul Legii p trimoniu ui public.

Drept, că azi mica leafă duce pe funcționari la ispită!

La această leafă, — mică-mare, — are drept fiecare s'ujbaș public, salariul făcând parte integrantă din statutul funcțiunii publice și este un efect al actului de numire.

Funcționarii publici, — după proiect, — au drept la salar corespunzător gradului sau funcțiunii, ce ocupă.

S'ar părea, că în ierarhia funcționarilor, s'au armonizat salariile.

Pasagiul imediat următor, al art. 31, ne trezește la realitate... „Când situația financiară a Statului va îngădui, fixarea salariilor se va face în așa fel, ca funcționarii cu studii, vechime și calificare egală să primească aceleași salarii, indiferent de Ministerele sau autoritățile de care depind“.

O nădăjde în plus dată funcționarilor, care depinde de bani!

Problemă discutată de ani de arândul și care vecinic în viitoare studii se va perde. Proiectul de Statut arată mod plastic, că serviciile publice reglementează salariile funcționarilor publici, în „*interesul serviciului*“ și nu în acela al funcționarului.

Serviciile publice fixează salariile după nevoia bunelor lor funcționări și numai în mod secundar, — ținând seamă de împrejurările vremii de-a pune pe funcționari la adăpost de grijile de toate zilele. O măsură foarte criticabilă, pentru că unui funcționar ar trebui să i-se fixeze o leafă corespunzătoare minimului de existență. Aceasta ca bază nevariabilă, care se va putea schimba după un anumit indice de scumpete datorită oscilațiilor de prețuri pe piață.

Salariul, deși un drept indiscutabil al funcționarului, dacă nu l-ai ridicat trei ani de-arândul, pierzi dreptul la el. Aceasta în conformitate cu principiile fixate în Legea Contabilității publice.

Plata sau refuzul, — salariului un act administrativ de autoritate, — în caz de divergență, — fie la

mărirea, fie la refuzul lui, — se poate a'aca în conformitate cu Legea Contenciosului Administrativ, ba mai mult, — fiind salariul considerat de ordine publică, chestiunile în legătură cu el pot fi discutate la Inalta Curte de Casație.

Câtă deosebire între timpurile, când funcțiunea se câștiga p in daruri și ziua de azi, când aceasta este un drept apărât de cele mai înalte instanțe judecătorești!!

Pe lângă salariu funcționarul mai are fixată și o indemnitate de chirie.

Această indemnitate în regulă nu acoperă nici pe departe chiria efectiv plătită de funcționar. Pentru funcționarii, cari locuiesc într'un edificiu public, și cari în schimbul acestei mici indemnități primesc acest drept, — cu drept cuvânt pot fi considerați avantajaji tață de majoritatea funcționarilor, cari nu au norocul de-a putea primi în urma slujbei lor, locuință în natură.

Și această mică indemnitate fixată pentru funcționarii Statului rămâne bază și pentru restul funcționarilor publici, cari servind la autorități autonome, ar putea majora această chirie prin bunăvoința acelor consilii, cari luându-se după realitățile vremii, — ar face aceasta. —

Un drept al funcționarului public este și rambursarea cheltuielilor făcute în interesul serviciului.

De regulă această rambursare Statul înțelege s-o facă prin plata unor diurne fixate prin un Jurnal al Consiliului de Miniștri.

În proiect, cât și în actualul Statut, se prevede acest mod de restituire de cheltuieli. Dar ca în toate ramurile, și aici Statul își arată zgârcenia.

Durnele, ce s'au fixat până azi, — pentru deplasarea funcționarilor în interes de serviciu — sunt mult mai reduse, decât cheltuielile efectiv plătite de funcționar pentru acest fel de cazuri, iar speșele de reprezentare se dau numai unor funcționarii, cărora leafa le-ar ajunge pentru mai multe familii de slujbași mici. —

De acest soi de cheltuieli, cred, e de prisos să vorbesc.

În ce privește concediile s'a adus prin proiectul de Statut o reală îmbunătățire în favorul funcționarului. Afară de concediul de odihnă, care era prevăzut și în Statutul în vigoare, obligatoriu pentru timp de una lună, în noul proiect se preconizează și 15 zile pentru interese familiale.

Funcționare, pe vremea lehzulei, i-se asigură con-

cediu de 2 luni, precum și asistență medicală pentru cazul de boală îndelungată.

Măsuri, cari lasă să se întrevadă o eră mai înțelegătoare, în favorul funcționarului, de a cărui soartă se interesează legiuitorul tot mai intens.

Încetarea raportului de funcțiune publică.

Dela apariția actualului Statut al funcționarilor publici și până azi, cauzele, cari ar putea determina încetarea raportului funcționarului public de funcțiunea sa, — s'au înmulțit, până când în vechiul Statut este tratată în două articole, — azi necesită pentru punerea în practică a cauzelor determinatoare Capitele întregi.

E și natural aceasta!

Azi, mai mult ca oricând, se aduc la viață pentru încetarea acestor raporturi, cauze de ordin a funcțiunii, propriu zise, și de ordin național.

Cele de ordin ale funcțiunii se datoresc experienței scoase din jurisprudență și doctrină, restul din

chemarea la viață a sentimentului de bază, sentimentul național, în structura puterii de Stat.

Raportul încetează după o minuțioasă cercetare făcută de Comisiile anume înființate și hotărârile se dau cu paza tuturor formelor legale.

Cauzele sunt:

- a) Atingerea limitei de vârstă,
- b) împlinirea termenului de serviciu,
- c) infirmități,
- d) boală,
- e) incapacitate,
- f) demisiune,
- g) punere în disponibilitate,
- h) destituire,
- i) pierderea cetățeniei,
- j) desființarea serviciului,
- k) moartea.

Tot atâtea cauze, cari în mod normal, încetează raportul funcționarului de funcțiunea publică

Un îndemn și o încurajare.

Un îndemn la muncă și o încurajare tot pentru muncă. Aceasta e lozinca vremurilor de astăzi, deoarece a nu munci, înseamnă a fi sortit pierzării, iar a munci, înseamnă a trăi după percepțiile morale, care îndeamnă la muncă.

Înainteșii noștri au muncit, au fost pildă vie, astfel și noi trebuie, să le urmăm, cu abnegație, zelul lor de muncă cinstită, prestată cu folos, în slujba Patriei și Tronului. Imperativul vremii fiind muncă și credință pentru Țară și Rege, fiecare om conștient de îndatoririle sale, a primit cu vie satisfacție această epocă inițiativă, care are unicul scop: fericirea și prosperitatea României Mari.

În ceea ce privește munca notarului, munca istovitoare, prestată în toate ramurile de activitate pentru binele obștesc și prosperitatea colectivă, Notarul muncește, dar este trist că, munca lui nu se estimează și apreciază la justă valoare. Atribuțiunile notarului prevăzute în Legea Administrativă și Regulamentul ei de aplicare sunt multe și variate, dar aproape toate legele prevăd atribuțiuni mari notarului comunal. Acest complex de atribuțiuni nu este conceput în modul cel mai fericit, întrucât multe din atribuțiunile primarului le execută de fapt notarul — fiind chiar obligat la aceasta — deoarece

cei mai mulți dintre primari, nu au pregătire necesară executării tuturor atribuțiilor lor date în sarcina lor și logic ar fi ca legiuitorul să dea aceste atribuțiuni în seama notarului, care de fapt este și executantul lor.

Începând cu anul 1908 când a apărut Legea pentru organizarea comunei rurale și notarului i s'a dat pentru prima oară atribuțiuni determinate, însă fără a i se da un salariu corespunzător, cu munca și responsabilitatea ce-i incumbă. Abia în anul 1938 notarului i s'a fixat o retribuțiune omenească, care însă n'a devenit fapt împlinit. În prezent notarul poate să-și îndeplinească atribuțiunile neinfluențat și neforțat de nimeni, deoarece s'au prăbușit partidele politice, cari au zădărnicit și au paralizat întreaga activitate a administratorilor locali.

În momentul înființării unicului partid politic: „Frontul Renașterii Naționale“ întreaga administrație comunală s'a încadrat într'un regim de ordine, și muncă în folosul obștesc pentru consolidarea Statului și proslăvirea Regelui.

Părvan Diculescu,
notar, Pietrari Dâmbovița.

Capitulat plasat în
bonuri pentru înzestrarea armatei
nu are de suportat nicio sarcină fiscală

ZIDITORII SUFLETULUI NAȚIONAL.

Trăim un veac greu și pedesupra și romantic, când oamenii cred, că sufletul națiunii, capabil de orice abnegațiune în interesul viitorului, se poate și îi repede și ușor. Toată lumea admite, că fundamentul unui palat trebuie făcut cu răgaz cu socoteală și cu multă mîgăleală dar tot această lume e aproape sigură în credința, că cele mai perfecte mijloace de a clădi sufletul națiunii așa cum cer vremurile, sunt discursurile patetice de fiecare ocazie. Nu putem tăgădui faptul că și cărțile ziarele și discursurile își au efectele lor bune, dar ele nici pe departe nu ar fi înd-stulitoare, fără munca de fiecare zi a adevăraților ziditori ai sufletului național cari sunt notarii, preoții, învățătorii și alți intelectuali

Dr. ȘTEFAN CIOROIANU
protopop

de pe sate. Ei stau zilnic în contact cu poporul și așa e firesc, că tot ce fac ei să se prefacă în modele vii de urmat pentru pătura fundamentală a poporului nostru, pentru țără nime.

Tot a imitat și imitează omul din popor ce a văzut la intelectualii din nemijocita lui apropiere, începând dela îmbrăcăminte până la concepția de viață. Ca o placă sensibilă de patefon înregistrează mintea și inima poporului tot ce a văzut la notarul, învățătorul sau la alt intelectual. Poporul știe așa de bine dacă,

bună oară notarul său e religios, e economisitor, e altruist e bine, sau răuvoitor etc., și apoi după ce judecă pe toți cei supra uși ai lui. Iată de ce trebuie să se întoarcă întreaga societate cu atenția ei înțelegătoare și binevoitoare către adevărații ziditori ai sufletului național, către intelectualii dela sate, pentru că este cert și indiscutabil că pe ei se razimă întreaga societate ca pe niște mlaștii. Le văd de atâteori văduve și orfani de notari de preoți și de învățători, cari duc o existență tristă și mizerabilă în urma morții soților și părinților lor. Cauza explicativă este că în cele mai multe cazuri societatea s'a purtat mașter cu acești muncitori din greu ai națiunii și vrednici de altă soarte. Nu s'a întrebat niciodată dacă acești oameni au puteri nemărginite, încât nu au voie să se tânguie de nici o osteneală, de nici o nevoie sau necaz, sau sunt și ei oameni ca toți oamenii. Simțul dreptății sociale se desvătă pe zi ce merge timpul înainte și acest simț trebuie se pună la cântar munca fieștecărui intelectual după importanța ei. Până acum s'a spus, că intelectualii dela sate au două privilegii mari de tot: întâi aerul curat și apoi renunțarea la orice pretenție de ordin sufletesc pe care o are și ultimul muncitor dela orașe. Până acum s'a cerut notarului preotului și învățătorului să fie oameni civilizați, indiferent dacă pot ține legătura permanentă cu orașul, să fie oameni sănătoși la trup, fie că să poate fie că nu se poate, și se înțeagă și se lucreze tot ce li se pune înainte. Standardul lor de viață nu interesează! Amărăciunile intelectualilor dela sate nu se mai pot lăsa azi pe seama congreselor cari le condensează în câte o rezoluție plângătoare, ci ele trebuie să devie un obiect de studiu serios, fiindcă așa cere porunca culturii. Lăsarea în plata Domnului a intelectualului dela sate nu va face numai atât, se suferă o familie românească, ci va cauza oprirea și clădirea, însăși a sufletului național. Dela civilizația, cultura și bunăsimțire a intelectuatului dela sate depinde însuși sufletul național fiindcă el este vrea nu vrea, modelul satului. Am văzut ce icoană tristă oferă spectatorilor, de multeori bucluroși, mutarea notarului a preotului sau învățătorului dintr'un sat în altul. Am văzut și simțit ce înseamnă sărăcia lor și necazurile lor. Sus este executarea unui ordin dar jos e un dezastru.

Mobila trântită în toate părțile, copiii cari plâng și câte un mănunchi de oameni simpli cari își trag mai afund căciulile pe cap gândindu-se că tot e mai bună căsuța lor simplă dela marginea satului decât domnia care își hodorogește mobila și sufletul. Este departe de

mine de a mai trage o ieremiadă pe lângă cele o sută trase deja, dar în sufletul meu se ivește gândul cum ar trebui mai bine întocmite lucrurile.

Ziditorii adevărați ai sufletului național ar trebui mai bine pregătiți și mai bine înzestrați ca să despară din viața lor vec-ni a hodo ogeală. Cu înțelepciunea ei ar trebui fixați locului și îngrijți așa ca să devie modelele satului românesc cum se cuvine cu adevărat.

Dreptul suprem al fieștecărui om este să și facă iluzii câte poștește și atunci să nu fie permis să-mi fac și eu o iluzie cum ar trebui să îmbrățișăm pe ziditorii sufletului național.

Eu m'ași interesa de aproape de soarta fieștecărui și le-ași da o plată cinstită o lume de odihnă și i-ași purta prin toate țările să le sădesc în suflet cunoștințe și îmbo'duri noi.

Cum am ajuns la aceasta iluzie, care nu poate să supere pe nimeni iată-o vi-o spun. Sunt în Timișoara și un domn mă fixează locului chiar în fața unui palat care se zidește. Din dragostea domnului am timp să mă uit bine ce se petrece. Il văd pe arhitect care a făcut planul palatului, îl văd pe asprul supraveghetor al zidirii, îi văd pe trecătorii cari își înholbăază ochii ca și mine dar sufletul meu să fixează d'finitiv asupra zidarilor cari pun fiecare cărămidă la loc și atunci mă gândesc ce s'ar alege d'n toate planurile frumoase dacă nu ar fi cine să aș ze cărămidile la loc, fiindcă așa se face de fapt pala ul din hârtie în realitate. Și raportând lucrurile la noi cei dela sat, ajung la păcatul, se cred taman așa, muncitori, sunt la sate și notarii și preotul și învățătorul cari din hârtii fac realitate binefăcătoare

*Dr. Ștefan Cioroianu,
protopop.*

PACEA se asigură cu o armată bine înzestrată

Pentru desăvârșirea apărării naționale subscrieți

BONURI PENTRU INZESTRAREA ARMATEI

Indeplinim astfel o sfântă datorie ||| Asigurăm liniștea muncii și avutului nostru
către țară |||

Facem un bun plasament al banilor noștri

Intr'adevăr, „Bonurile pentru Inzestrarea Armatei“ asigură o dobândă de 4 $\frac{1}{2}$ % pe an, iar cei ce subscriu imediat, au pe primul an o dobândă de 5.25%, primul cupon plătindu-se anticipat, adică cu lei 970,— se primește un titlu de lei 1.000.—

„Bonurile pentru Inzestrarea Armatei“ sunt scutite de orice fel de impozite și taxe, prezente și viitoare, și sunt lombardabile la Banca Națională a României, Casa de Economii și Cecuri Poștale și Casa de Depuneri și Consemnațiuni. Ele se primesc la valoarea lor nominală, la plata impozitelor cu 15 zile înainte de scadență.

În caz de nevoie de numerar, subscriitorul are avantajul de a putea dispune, la Bonurile pe termen de 5 ani de 30% d'n valoarea nominală a Bonurilor subscribe, prezentând în acest scop, Talonul fracționar al bonului, spre încasare la Banca Națională a României, oricând după șase luni de zile dela emisie.

La Bonul pe 3 ani, acest Talon este numai de 20% din valoarea nominală subscrisă.

**În interesul țării și al vostru
subscrieți**

BONURI PENTRU INZESTRAREA ARMATEI

Notarul martir Gh. Ionescu

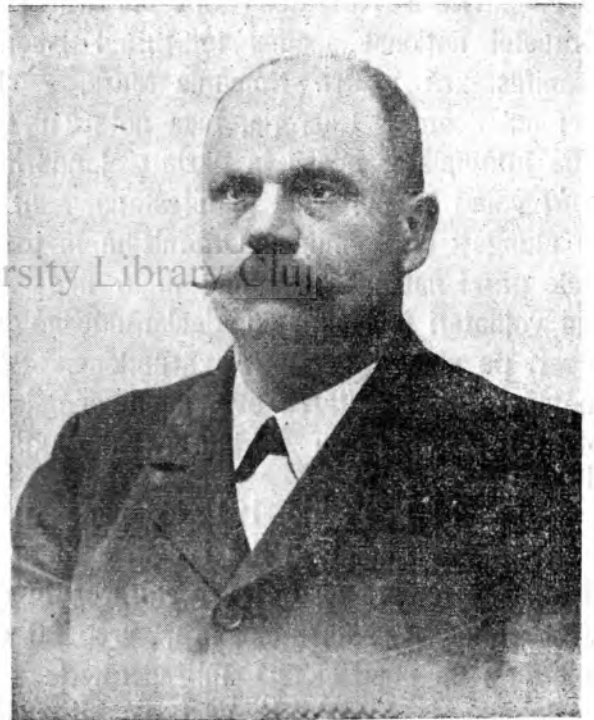
de: Prof. TRAIAN MAGER.

Notarul Gheorghe Ionescu din comuna Vârfurile (Ciuciu), plasa Hălmagiu, jud. Arad, s'a născut la anul 1852 în frunțașă comună de câmpie, Semlac. tot în jud. Arad. În această epocă a absolutismului austriac ce urmă după revoluția dela 1848 un unchiu al său ajunsese prefect al jud. Zărand. Se știe că Munții Apuseni au fost singura regiune pe care revoluționarii lui Kossuth nu o au putut ocupa din pricina îndârjitei rezistențe a Moșilor de sub comanda lui Avram Iancu, Ioan Buteanu și a celorlalte tribuni. După potolirea răscoalei Zărandul s'a organizat românește, cu funcționari români, cu limba oficială română. Capitala județului era Baia de Criș, azi în jud. Hunedoara. Faptul acesta a atras la Baia de Criș o seamă de intelectuali din diferite regiuni. Astfel, a ajuns Ionescu dela Semlac prefect într-o vreme la Baia de Criș. Și urmând tradiția unchiului său a ajuns tânărul Gh. Ionescu funcționar administrativ în plasa Hălmagiului. Bineînțeles, la această dată, pentru caracterul său revoluționar românesc, Zărandul fusese desființat la 1876, după ce Ungurii împăcându-se cu dinastia habsburgică, ajuns din nou la putere. Gheorghe Ionescu a avut însă ocazia să trăiască la începutul carierei sale viața frumoasă de aspirații naționale împreună cu foștii luptători ai Zărandului românesc.

Ajuns notar în Vârfurile, Gh. Ionescu, nu și-a renegat nestrămutata credință în biruința neamului românesc. O ducea greu cu „fibraele“ (pretorii) din ce în ce tot mai agresivi față de afirmarea românească. Om corect în oficiul său, notarul Ionescu a putut rămâne la locul său.

În cercurile românești, notarul Gh. Ionescu era o personalitate bine cunoscută prin faptul, că deși se găsea în slujba statului, el întreținea, în mod indirect, legături cu cercurile politice românești. Faima notarului Ionescu o răspândeau cele două fiice ale sale, Melania și Lucreția, de

o scilpitoare inteligență și frumusețe fizică, a căror apariție fermecătoare pe la întrunirile naționaliste inspira curaj tineretului luptător, mai mulți colaboratori ai ziarului „Trubuna“ din Arad, în frunte cu marele animator Octavian Goga. În urma acestor legături, și personal, prin intervenția doamnei Marilina Bocu, soția cunoscutului publicist Sever Bocu, fiica primarului din Snaia; — Melania Ionescu a ajuns să fie primită la

GH. IONESCU

curtea regală română, prezentată acolo ca reprezentantă a Românilor ardeleni, la vizita diplomatică, ce le-o făcea Suveranilor români, arhiducele Franz Ferdinand, moștenitorul tronului habsburgic, la 1909. Atenția tandră cu care a încunjurat arhiducele în zilele de 10—13 Iulie 1909 pe frumoasa ardeleană în Sinaia, făcea să se întrevadă că fiica notarului din Ciuciu Hălmagiului ar putea să devină o utilă și influentă ambasadoare a Românilor din Ardeal pe

lângă Curtea din Viena: — acesta este sâmburele de adevăr al romanului „Îndrăgostirea unui Habsburg de o frumoasă româncă din Ardeal“ de Rusu Abrudeanu (București, Cartea Rom., 1923). Numele notarului Ionescu era acum bine cunoscut, atât la București, cât și în cercurile politice dela Budapesta, care urmăreau pas de pas manifestările vitorului monarh. Peste doi ani Melania Ionescu moare în meningită, iar soră-sa Lucreția se mărită cu Dr. Eugen Barbul, subdirector la biblioteca universității din Budapesta.

Izbucni războiul în vara anului 1914. Su-praveghiat mereu, notarul Ionescu putu totuși să rămână pe loc. La finea lui Octombrie 1918 imperiul habsburgic, implicit Ungaria, se prăbușește sub povara păcatelor seculare într'o sinistră atmosferă de jafuri, incendieri, omoruri. La 3 Noembrie 1918 sătenii din Vârfurile coboară drapelul național ascuns în turnul bisericii și manifestează pentru România Mare, — la îndemnul doamnei Lucreția, fiica notaru'ui, care se afla întâmplător acasă la părinți. Jandarmi unguri voind să oprească manifestația, sunt bătuiți și alungați din comună. Organizăm în toate satele gărzi naționale și înființăm o mică legiune de voluntari în Hălmagiu, declarându-ne din nou liberi pe plaiurile noastre zărândene. Bătrânul notar vedea reeditarea evenimentelor dela 1848-49 și aștepta cu înfrigurare desnodământul firesc.

La 14 Februarie 1919, după ce desarmaseră gărzile românești din regiunile de câmpie, trupele maghiare își forțază intrarea în defileul Hălmagiului. Legiunea noastră, vreo 80 oameni înarmați cu puști și una mitralieră, le opunem rezistență la Acuța, la Vârfurile, distrugând și un pod de fier al căii ferate. Funcționarii unguri din Hălmagiu, ca și din întreaga regiune, se refugiaseră la Arad, încă din întâia zi a revoluției, lăsând pradă mulțimii oficiile și magazinele de alimente înființate pe lângă fiecare notariat. Notarul Gh. Ionescu rămâne la datorie, împlinind ordinul prefecturii din Arad, ca să păzească averea comunelor și să continue agențele administrative. Tocmai acum, socotea el, pot să fiu mai bine de folos neamului meu.

În 16 Februarie se încinge o luptă crâncenă la tunelul căii ferate din Vârfurile între

trupele maghiare și legiunea românească din Hălmagiu. Ungurii sunt înfrânți, suferind grele pierderi. Cade mort și un ofițer de al lor. Dar, dușmanul își concentrează forțe de un batalion și legiunea română este nevoită să se retragă spre baia de Criș și Brad, unde începuseră a sosi unități din armata română. Se refugiază și intelectualii civili români, preoții, învățătorii, ascunzându-se prin păduri, prin colibe de vară ale păstorilor, trecând mai apoi muntele spre Câmpeni, Abrud.

În timpul cât se dau lupte la gara și tunelul din Vârfurile, notarul Ionescu era tocmai ocupat cu încheierea unei căsătorii. Ungurii pătrund în comună și încep a trage asupra nuntașilor, cari ieșeau din biroul notarial. Mirale este rănit, mulțimea se împrăștie care încotro. Notarul, crezând că are de a face cu o armată regulată, dupăcum fusese mereu asigurat de către prefectura din Arad, a rămas în birou. Dar s'a înșelat amar. Un grup de soldați pătrund în cancelarie și-l somează să deschidă cassa cu banii fondurilor comunale. Notarul le-a cerut legitimație și chitanță. Atunci un soldat îi pune baioneta în piept, iar ceilalți ridică banii, și se împărțesc pe ei.

Abia acum își dădu seama notarul Ionescu de primejdia în care se afla. Trupele maghiare au ocupat defileul Hălmagiului și calea de refugiu spre Brad era închisă. S'a refugiat îndărătul frontului spre Budapesta, la ginerele său.

Peste o lună, în care interval trupele maghiare fuseseră măturate din defileul Hălmagiului (luptele s'au dat pe la Vârfurile în 16 April) și se retrăgeau în debandadă spre Tisa, bătrânul notar aflând că Zărândul este eliberat, s'a gândit să se întoarcă acasă, în România Mare, acum. Era o încercare primejdioasă, căci trebuia să se strecoare peste frontul unguresc, — foarte primejdioasă pentru el, îndeosebi, căci odată cu trupele ungurești exasperate de înfrângerea suferită, se refugiau și elementele indezirabile din regiunea noastră: jandarmi și alți slujbași unguri.

Îndrăzneala i-a fost fatală. După ce a stat o vreme ascuns prin Kétegyhaza, pe la niște rudenii, a fost recunoscut de către foștii jandarmi unguri și arestat ca spion român, apoi deferit curții marțale și condamnat la moarte. Sentința

de moarte i-a fost dată în 25 Aprilie 1919 pe la orele 11 și a fost împușcat la orele 3 după amiază, în Mezötur. Și-a legat singur ochii, și strigând „Trăiască România mare!“, s'a prăbușit moșneagul în groapa, ce singur fusese silit să și-o sape, în fața norodului, adunat să privească acest spectacol.

Martirul Gheorghe Ionescu a fost exhumat la 1 Sept. 1919, — fusese depus numai la 60

cm. adâncime, fără cosciug, despuiat de haine — și reinhumat cu cinstea cuvenită, la loc de onoare în cimitirul Eternitatea din Arad. Municipiul Arad, în semn de pietate a dat numele de „Martirul Gh. Ionescu“ unei străzi din Arad¹⁾

Acesta a fost notarul Gheorghe Ionescu, martir al datoriei de credincios slujbaş și credincios fiu al Neamului!

Profesionale.

Condiția socială a notarului

Demnă de laudă este inițiativa luată, pentru ridicarea monumentului aceluia, care a fost Armand Călinescu omul de sacrificiu al vremurilor noastre, și pe care nu-l putem altfel numi, decât „părintele Administrației române“, deci călăuzitorul nostru al tuturor.

Trebue să recunoaștem că ramura administrativă este cea mai vastă și cea mai complicată activitate pe care suntem obligați s'o îndeplinim noi continuatorii în această materie, a operei marelui dispărut.

Un bun administrator pe lângă cunoașterea dreptului administrativ și a celorlalte ramuri ale dreptului, trebue să fie și un bun psiholog. În îndeplinirea ordinelor date de superiori, el trebuie să procedeze cu cea mai fină diplomatie și în anumite cazuri și cu deosebită abilitate pentru ca să poată obține rezultatele așteptate.

Notarul — căci la el vre-au să mă refer — potrivit legii administrative este reprezentantul guvernului în comună, se găsește de multe ori în această situație și de atâtea ori recurge la ficțiune. Nu aceasta ar fi soluția!

Din toate mijloacele întrebuițate față de săteni, popularitatea s'a observat, a fi cea mai bună cale de a câștiga încrederea țăranilor.

Vechii stăpânitori prin metodele lor brutale în perceperea impozitelor, au dat naștere la răzvrățiri și haiducii.

Multitudinea de cunoștințe, necesare ocupării acestei funcțiuni administrative, a obligat legiuitorul să condiționeze admiterea în funcțiunea de notar, de absolvirea liceului, nepermițând celor cu studii inferioare, accesul la această funcțiune; o dovadă evidentă, că nivelul de cultură al țării s'a ridicat, permițându-se a întrebuița în cadrele funcțiunilor administrative din comunele țării, elemente cu studii secundare și chiar universitare.

Acest lucru este foarte îmbucărător căci treburile comunei, s'au condus odinioară și chiar până azi, de cetățenii cu puțină carte.

Dar pentru că activitatea notarului este așa de multiplă, de ce oare nu i se dă posibilitatea să se adapteze ei, dându-i renumerația suficientă, pentru a fi în curent cu toate noile curente juridice, psihologice, medicale, agricole și chiar religioase. Creeem că nu ar trebui să existe diferență de salarizare între notarii din Vechiul Regat și cei din Ardeal, pentru că cu toții depun aceleași eforturi pentru ridicarea satelor. Așteptăm trăind cu speranța, că și situația noastră a notarilor din vechiul Regat, va fi desbătută mai pe larg și soluționată echitabil. Având cea mai mare încredere, în grija ce ne-o poartă conducătorii noștri, continuăm cu însuflețire rolul nostru social de îndrumători ai satelor și ascultăm cu luare aminte, svârcolirile de peste hotare, fiind veșnic prezenți la datorie.

¹⁾ Zărândul a fost un vechiu comitat românesc, redus dela 1741 la regiunile muntoase depe cursul superior al Crișului Alb, cercurile (ptașle): Hălmagiu, Baia de Criș, Brad și Barța. Din motive politice Zărândul a fost desființat: pl. Hălmagiului a fost anexată jud. Arad, iar restul Hunedoarei, la anul 1876. Informațiile depuse în acest articol sunt luate din lucrarea noastră: Traian Mager, Monografia Ținutului Hălmagiu, cadrul istoric, vol. IV, Arad, 1939; editura autorului, Arad, str. Ciclo Pop, 2. Tr. Mager.

Nevoile societății sînt mai mari și mai multe în aceste vremuri, decât cerințele individuale, pe cari trebuie să le mai restrîngem în aceste momente și să strigăm cu toții repetînd cuvintele poetului „Trăiască nația” iar

marelui nostru Rege Carol II-lea, să-I dea Dumnezeu sănătate și Înțelepciune, ca să conducă mai departe corabia pe apele necunoscutului.

Gh. Bărluceanu,
notar Săpata—Argeș.

Publicațiuni oficiale.

Procesul verbal al ședinței Consiliului de Administrație al secției jud. Muscel din 30 X. 1939.

Proces-Verbal Nr. 6.

Asta-zi, 30 luna Octomvrie 1939.

Subsemnații, membrii în Consiliul de Administrație al Asociației Notarilor Comunali din Județul Muscel Intru-Indu-ne asta-zi data de mai sus în localul Prefecturii Județului Muscel sub președinția Domnului Gh. Constantin Roșu Președinte Notar Comuna Gâmbocel Județul Muscel asistat de Domnii Ioan V. Samoila, G. Sfărea și Dimitru Aldea membrii în Consiliul de Administrație.

I.

Consiliul asupra propunerii secretarului casier Ioan V. Samoila, aprobă depunerea sumei de Lei 35000 rezultată din plasarea cărămizilor pe seama și la dispoziția Asociației la Banca Poporală „Pravățul din C-Lung Muscel.

II.

Asemenea consiliul hotărăște ca suma rezultată ca dobînda la Banca Poporală „Pravățul” în suma de Lei 750 șaptesutezeci, la data de 31 Decembrie 1938 să fie capitalizată la suma ce Asociația o are consemnată la banca respectivă.

III.

Consiliul hotărăște ca cotizațiile membrilor Asociației să fie reținute din salariul de pe luna Noembrie 1939, pentru trimestrul Iulie și Octomvrie 1939.

IV.

Consiliul hotărăște ca suma de Lei 2000, ce a fost dată ca avans Domnului N. Ionescu în vederea sărbătorii Domnului P. Ștefănescu să fie reținută din salariul D-Sale, de pe luna Noembrie 1939.

V.

Consiliul în baza propunerii justificata expusă de către Domnul secretar-casier I. V. Samoila hotărăște modificarea Bugetului al Asociației de pe exercițiul 1939 după cum urmează:

a) Se reduce alocația art. 5 de Lei 1293 la suma de Lei 2.3 (douăzeci și trei).

b) Se majorează alocația art. 2 de Lei 3000 (treimi) la suma de Lei 4000 (patruzeci).

VI.

Se autoriză conducerea de a face intervenția către forurile respective și către Asociația Generală a Notarilor Comunali din România în vederea acordării Notarilor Comunali a sumelor necesare confecționării unui costum uniformă al F. R. N. din bugetele comunelor rurale, mărirea indemnizației de transport, luminat și încălzit și de a se da subvenția despre care tratează art. 6 din convenție încheiată între Ministerul Internelor și Direcția G-la. P. T. T. la data de 15 Aprilie 1939.

În cursul ședinței s'a prezentat și Domnul, G. Grigorescu membru în Consiliul de Administrație.

Pentru care am dressat prezentul proces verbal.

Președinte Asociației Notarilor Muscel.

Notar ss. Gh. Constantin Roșu.

Membrii ss. D. Aldea, ss. G. Sfărea, ss. I. Samoila, ss. G. Grigorescu.

Nr. Preș. 379—1939.

Prezidiul nu are nimic de obiectat cu privire la hotărârile luate.

Președinte: ss. Gh. Milencovici.

**Bunul cetățean și patriot subscrie la Stat
Bonuri pentru înzestrarea armatei**

Doleanțele notarilor onorifici și a notarilor salariați de comune

Prezidiul A. G. N. C. R. a înaintat D-lui Ministru de Interne următorul memoriu:

ASOCIAȚIA NOTARILOR COMUNALI DIN ROMÂNIA

Persoană juridică recunoscută prin sentința Trib. de Ifov, S. I-a Nr. Dis. 3709 din 6 Iulie 1934.
BUCUREȘTI, Str. Aristide Briand Nr. 20, etaj I.
Telefon: 4,82,56.

Nr. 650/1939.

Inregistrat: Ministerul de Interne
Registratura generală:
16.08 din 19 Dec. 1939.

Domnule Ministru,

Ca urmare a retriștiunilor financiare, în legătură cu complectarea posturilor de notar, devenite vacante în cursul exercițiilor financiare 1935|36 — 1937,38, posturile de notar comunal devenite vacante în acest timp au fost complectate cu așa numiții notari onorifici.

În interesul bunului mers al administrației comunelor respective, au fost numiți în posturile devenite vacante notari comunali salariați de comune, urmând ca la deschiderea proximei exerciții bugetar salariul acestora să fie înscris în bugetul Ministerului de Interne.

Acești notari numiți cu respectarea formelor legale, dar plătiți de comune, în urma trecerii timpului prescrist, au fost declarați stabili prin deciziile date de Ministerul de Interne și Prefecturile județene.

Considerați ca funcționari publici în funcțiune, atunci când s'a dispus ca absolvenții școlilor de notari încă nenumiți, să depună examenul de capacitate, notarii comunali numiți și aflați în condițiile susmenționate nu s'au prezentat la examen.

Cel mai mulți dintre aceștia au absolvat însă cursul de pregătire tehnică profesională.

Cum salariul acestora nici până azi nu a fost trecut în bugetul Ministerului de In-

terne, numiții au continuat a fi plătiți de comune.

Așa fiind, toți acești notari au fost considerați ca făcând parte dintre funcționarii publici, numiți conform legii.

Asociația noastră de fapt a cerut de repetițe ori ca Onoratul Minister de Interne, să dispună înscrierea salariilor lor în bugetul său.

Mai nou, în urma dispozițiilor date de Onor. Minister de Interne, o parte dintre acești notari au fost înlocuiți, iar restul îndrumați să ocupe posturi de secretari comunali.

Cel mai mulți dintre ei sunt căsătoriți, căsătorii încheiate chiar pe motivul că-și vedeau existența asigurată, astfel că revenirea la numirea lor, iar pune în situații disperate.

Astfel fiind, Vă rugăm respectuos D-le Ministru, ca având în vedere situația de drept și de fapt a acestor slujbași să binevoiți a dispune înscrierea salariilor lor în bugetul Ministerului de Interne prin deschidere de credite suplimentare anului 1939|40, sau în acela al anului 1940|41, până atunci rămânând ca salariul lor, înscris de altfel în bugetele comunale, să fie suportate de aceștia.

Credem că acești notari în urma situației, în care au ajuns fără vina lor, pot fi numiți, dacă creditele bugetare nu permit altă soluție, în primele posturi devenite vacante în ținuturile respective, fără a mai fi obligați a depune examenul de capacitate, cerut dela candidații încă nenumiți în funcție.

Vă rugăm, Domnule Ministru, a primi asigurarea stimei și înaltei considerațiuni ce Vă păstrăm.

București, la 18 Decembrie 1939.

Președinte:
ss. Gh. Milencovici.

Secretar General:
ss. Romul Aron

ASOCIAȚIA NOTARILOR COMUNALI DIN ROMÂNIA

Persoană juridică recunoscută prin sentința Trib.
de Ilfov, S. I-a Nr. Dos. 3.709 din 6 Iulie 1934.
BUCUREȘTI, Str. Aristide Briand Nr. 20, etaj I.
Telefon: 4,82,56.

Nr. 472—1939.

Amânarea adunărilor generale ale

A. G. N. C. R.

La cererea Asociației Generale a Nota-
rilor Comunali din România Nr. 250—1939,

de a se autoriza ținerea adunării generale
extraordinare în ziua de 28 Decembrie 1939
și a adunării generale ordinare obișnuite
anuale la 29 și 30 Decembrie 1939, Ministe-
rul de Interne cu ordinul Nr. 22107—1939
A a comunicat Asociației că nu aprobă ține-
rea adunării solicitate.

Președintele Asociației:

ss. Gh. Milencovici

Informațiuni.

Funcționarii comunali beneficiari ai legii generale de pensuni și modalitatea de achitare a contribuțiilor datorate Casei Generale de Pensuni

Ministerul Internele
Direcțiunea Administrației Locale
Nr. 18808 din 12 Dec. 1939.

În vederea aplicării în mod uniform a prevederi-
lor art. 124 alineatul ultim al legii administrative din
14 August 1938, precum și pentru a avea o evidență
a operațiilor făcute, avem onoarea a vă comunica,
mai jos, măsurile ce trebuie luate de comunele ru-
rale din cuprinsul județului, rugându-vă să binevoiți a
da dispozițiuni în acest sens.

I. Reținerile cuvenite Casei Generale de Pensuni.

Se vor reține și plăti în contul Casei Generale
de Pensuni potrivit art. 58 al legii generale de pen-
suni următoarele sume:

- 10% din salariul bugetar brut.
- 1/4 din salariul pe primele două luni la func-
ționarul nou numiți sau reintrați după intrerupere.
- Amenzile disciplinare.
- Sporul salariului pe prima lună la funcționarul
înaintați.

II. Funcționarii beneficiari ai Legii Generale de Pensuni.

Reținerile susarătate se vor face lunar, prin statul
de plată, din salariile următorilor funcționari plătiți din
bugetul comunei rurale:

- Primarul și ajutorul de primar,
- Secretarul comunal,
- Casierul comunal, — unde există.

În cazul când comuna mai are și alți funcționari,
pentru ca aceștia să poată beneficia de prevederile
legii pensilor, trebui să aibă salarizarea prevăzută de
statutul funcționarilor publici (impiegați, subșefi birou,
etc.). Indicarea gradului în statul de plată, precum și

ulterior în fila de pensune și statul de serviciu, tre-
buie făcută după nomenclatură ierarhiei din statutul func-
ționarilor publici, indiferent de repartizarea atribuțiilor
registrator, casier, contabil, dactilograf, etc., care se
fac prin decizii de serviciu interior și care se trec
în stat în paranteză de exemplu: impieगत cl. II-a
(casier).

Osb't de aceștia, în cazul când comuna mai plă-
tește din bugetul său: agenți sanitari, moașe, medici,
agronomi sau alți salariați ce fac parte din corpurile
speciale, aceștia se vor înscrie în state de fișe de
pensuni, cu gradul și salarizarea corespunzătoare cate-
goriei respective din legea de organizare a corpului din
care fac parte (art. 121 și 124 al legii administrative.)

III. Plata reținerilor.

Sumele reținute din salarii se vor vărsa lunar,
imediat după ordonanțarea salariului la percepția fiscală
de agenție, circumscripție sau la administrația finan-
ciară respectivă, cu arătarea precisă că suma se cu-
vine Casei Generale de Pensuni. În corpurile chitanței
sau recepsei se va cere să se arate precis, suma de-
pusă pentru fiecare categorie din reținerile arătate la
punctul I de mai sus (10% 1/4 etc.)

Chitanțele sau recepsele obținute se vor anexa
statului de salariu păstrat în arhiva primăriei, și vor
justifica regulata achitare a reținerilor.

IV. Verificarea operațiilor.

Intrucât în baza vărsămintelor astfel făcute, func-
ționarul vor avea dreptul la pensie, deci se naște
pentru stat o obligațiune bănească importantă, este ne-
cesar să se verifice cu atențiune plata regulată a re-
ținerilor. Ca atare, în afară de verificările ce se fac
gestiunii primăriilor în cursul anului se va pune obli-
gațiunea ca în procesul verbal de verificare ce se în-

tocmește la sfârșitul fiecărui exercițiu să se arate în mod expres de către organul verificator sumele achitate drept salarii și reținerile de 10% vărsate.

În cazul când se constată diferențe în minus, acestea se vor achita imediat, nedându-se descărcarea gestiunii de cât după această punere la punct.

Sumele vărsate drept amănzi, spor de salariu sau rețineri la 4 (oct 1) se vor menționa separat de reținerie de 10%.

Pentru a se da și Casei Generale de Pensuni posibilitatea să cunoască sumele ce are de încasat și să urmărească prin administrațiile financiare respective realizarea lor, avem onoarea a vă ruga să binevoiți a dispune ca la începutul fiecărui exercițiu să se întocmească și să se înainteze de către fiecare Prefectură fiecărei administrații financiare de încasări și plăți un tablou cu personalul bugetar supus reținerilor de 10 la sută al fiecărei comune rurale din județ. Acest tablou va cuprinde: Comuna, numele și pronumele, gradul și salariul bugetar.

Administrațiile financiare vor fi obligate de noi să urmărească prin percepțiile de circumscripție încasarea tuturor sumelor convenite acestei Case și să ne înainteze situații lunare de mersul încasatilor.

V. Intocmirea Fișei de Pensuni.

Verificarea exactității datelor înscrise în fișa de pensune, în baza căreia funcționarul își valorifică, la timpul său drepturile născute prin plata reținerilor, cade cu totul în sarcina prefecturii.

Având în vedere responsabilitatea pentru prejudiciile ce eventual ar decurge din întocmirea greșită a fișei de pensii, este necesar să se ia de îndată măsuri pentru o bună evidență și anume:

Comunele urmează să înainteze prefecturilor de județe anual tablourile funcționarilor ce au avut, cu arătarea timpului servit, salariilor ce li s'au plătit și reținerile ce li s'au făcut. Aceste tablouri vor purta neapărat certificarea activității făcută de către organul verificator al gestiunii primăriei la sfârșit de an (a se vedea punctul 4 de mai sus).

Tablourile dosariate pe comune, an de an, vor da posibilitatea întocmirii și verificării exactității datelor înscrise în fișa de pensune.

Aceste dosare cuprinzând tablourile de funcționari cu situația reținerilor vor fi încredințate spre păstrare pentru cel puțin 35 ani, serviciul personalului prefecturii.

VI. Plata contribuției Comunelor.

Osebit de plata reținerilor din salarii și care reprezintă cotizația funcționarilor, comunele sunt obligate să achite de asemenea o contribuție care, pentru exercițiul financiar 1939-1940, este de 7 la sută asupra totalului brut al salariilor supuse reținerilor de 10 la sută.

Această contribuție se achită de comună odată cu vărsarea reținerilor, cerându-se chitanță separată de alte rețineri.

Având în vedere dispozițiile date de Minister cu ocazia întocmirii bugetului pe 1939-40, precum și dispozițiile art. 17 din legea măsurilor financiare excepționale din 1 Aprilie 1939, care arată că, contribu-

ția de 7 la sută este datorată chiar dacă suma respectivă n'a fost înscrisă în bugetul comunei respective, vă rugăm ca, în caz de lipsă de credit bugetar, să se ia măsuri pentru modificarea bugetului comunelor respective, pentru a se putea plăti în mod regulat și această contribuție.

VII. Dispozițiuni Finale.

Obligațiunile de plăți arătate în prezenta începând dela data de 1 Septembrie 1938, Funcționarilor în activitate astăzi, le revine obligațiunea să achite Casei Generale de Pensuni o jumătate de salariu, calculat asupra salariului avut la 1 Septembrie 1938, vărsământ ce prezintă echivalentul a 1/4 din salariul ce se reține în primele două luni, funcționarilor noi beneficiari ai legii generale de pensuni.

Reținerile se vor face prin statul de plată în două rate, din salariul actual.

p. Ministru ss Indescriabil, p. Director ss Indescriabil.

Articolul nostru despre notarul martir Gheorghe Ionescu a fost scris de d. Prof. Traian Mager pe baza informațiilor cuprinse în lucrarea de sale monografică asupra regiunii Hălmagiului din Munții Apuseni.

Cunoscând importanța acestei lucrări, care se încadrează în opera de cunoștere și asistență a satelor noastre, Onor. Rezidenție a Ținutului Timiș, a recomandat Pr măriilor să procure această lucrare pe seama bibliotecilor comunale și școlare prin Ord. Nr. 1797—938, publicat în Nr. 5—1938 al Monitorului Ținutului Timiș.

Lucrarea constă din 4 volume. Costă Lei 550 și se poate comanda direct dela autor: Prof. Traian Mager Arad, str. Cicio Pop 2.

Aflăm cu bucurie că d. Prof. Traian Mager în calitate de inspector al Fundației Culturale „Principele Carol“ lucrează pentru terminarea clădirii Căminului Cultural din Vârfurile, care poartă numele martirului notar Gh. Ionescu, pentru pomenirea colegului nostru de tragic sfârșit.

Recomandăm și din parte-ne procurarea acestei lucrări.

Președintele Asociației:
ss. Gh. Milencovici.

— Prin decizia ministerială Nr. 52.337 din 11 Decembrie 1939, d-l St. Brădișteanu, director general, se delegă secretar general al Ministerului Cultelor și Artelor.

— Dl Dr Emil Botiș, referent la Curtea Administrativă din Timișoara a fost numit profesor pentru Legi uzuale la Școala de notari de pe lângă Ținutul Timiș.

Când poate fi sancționat un funcționar public

Curtea Administrativă din București s'a pronunțat asupra acțiunii d lui Ion Botez, funcționar public la Direcția Căilor Ferate Plebești Valeni, acțiune făcută contra deciziei Ținutului Bcegi, prin care a fost pedepsit cu „suspendarea și pierderea salariului pe cincisprezece zile“.

Curtea a admis acțiunea reclamantului și a anulat decizia de pedeapsă, pentru două considerațiuni:

Că pedeapsa aplicată sub denumirea „suspendare cu pierderea salariului pe cincisprezece zile“ nu se găsește astfel prevăzută în Statutul funcționarilor publici și, întrucât statutul prevede două pedepse paralele (sancțiune de ordin moral și pierderea salariului) anume: „mustrarea cu pierderea salariului pe cincisprezece zile“ și „excluderea cu pierderea salariului“ pe timp limitat asimilarea pedepșii paralele pronunțată de

Ținut, cu una din cele două sancțiuni prevăzute de Statut, nu se poate determina, aceste două pedepse s'atutare fiind de gravități diferite.

Iar în al doilea rând, întrucât decizia de pedeapsă era motivată pe mai multe învinuiri dintre care numai unele se sprijineau pe anchetă cu ascuțirea învinuitului, — pedeapsa astfel pronunțată nu se poate întemeia în mod legal pe toate motivele care, la un loc, au determinat-o.

Curtea a stabilit astfel că autoritatea poate pronunța o pedeapsă de aceeași gravitate pe care a intenționa-o, pe baza motivelor stabilite prin anchetă legală făcută, dacă scoatește acele motive suficiente pentru o asemenea pedeapsă sau urmează a completa ancheta și asupra celorlalte învinuiri, în cazul că ar aprecia că numai totalitatea învinuirilor poate motiva acea pedeapsă.

Funcționar. Pedeapsă disciplinară

Înaltul Decret Regal Nr. 1066 din 2 Martie 1938, n'a abrogat procedura disciplinară prevăzută de art. 53 din Lege și art. 97 din Regulamentul St. F. P. — Este și pe mai departe necesară cercetarea prealabilă și ascultarea funcționarului învinuit.

(Curtea Superioară Administrativă. Secțiunea II-a. Dasar Nr. 134—1939. Deciziunea Nr. 500. Sedința dela 27 Septembrie 1939. Președinția D-lui N. Ioanovici, Președinte, Membri prezenți D-nii G. Georgian, Consilier, N. Fundățeanu Raportor D-l R. Christea, Referent).

Pe rol judecarea apelului făcut de Aurel Moțiu prin petițiunea înregistrată la Curtea Administrativă Timișoara la Nr. 4803 din 30 Noiembrie 1938 contra deciziei acelei Curți Secția I-a cu Nr. 183 din 11 Mai 1938.

La apelul nominal răspunde prin procură domnul avocat Gh. Rusu pentru apelantul Aurel Moțiu și domnul avocat Munteanu substituind pe domnul avocat P. Nemoianu pentru Ținutul Timiș.

Procedura completă.

După citirea raportului dela dosar s'a dat cuvântul D-lui avocat Gh. Rusu, care cere admiterea apelului, reformarea deciziei primei instanțe, admiterea acțiunii făcută de apelant și anularea deciziei cu Nr. 12.837—1938 a Prefecturii județului Arad prin care apelantul a fost pus în disponibilitate. Motivele pe cari

și întemeiază aceste cereri sunt acele arătate în apelul făcut în cauză. Susține că apelantul a fost pus în disponibilitate fără ca în prealabil să se fi făcut cercetările prescrise de dispozițiunile art. 53 din legea Statutului Funcționarilor Publici și de dispozițiunile art. 97 din regulamentul acelei legi, și fără ca apelantul să fi fost ascuțat, ca să se poate desvînovăți și justifica. În continuare susține că memoriul aflat la dosarul cazier cu Nr. 82 — al apelantului — a fost depus de reclamantul apelant cu 12 zile după pronunțarea deciziei cu Nr. 12837—1938 de către Prefectura județului Arad și deci nu constituie și nu poate fi considerat ca o anchetă și cu o ascultare a reclamantului — fiind posterior deciziei prefecturii.

Dându-se cuvântul și D-lui avocat Munteanu din partea Ținutului Timiș, D-sa cere respingerea apelului, menționarea deciziei primei instanțe cum și menținerea deciziei prefecturii — întemeindu — și aceste cereri pe dispozițiunile Înaltului Decret Regal Nr. 1066 din 2 Martie 1938 — care a ridicat stabilitatea funcționarilor publici — trecând totdeauna asupra șefului autorității respective toate drepturile comisiunii-

lor disciplinare. — Susține că odată cu această trecere s'au trecut asupra șefului autorității și drepturile de sancționarea funcționarilor din acea administrație, care nu mai este astfel obligat să mai îndeplinească procedura cerută de dispozițiile art. 53 din lege și art. 97 din regulamentul Statutului Funcționarilor Publici, sancțiunile urmând să se aplice în urma cercetărilor ce le face șeful autorității, fără însă să mai fie necesară chemarea și ascultarea funcționarului învinuit.

Curtea

Asupra apelului de față;

Având în vedere concluziunile părților;

Având în vedere lucrările și actele dela dosarul cauzei din care se constată că Prefectul Județului Arad, având în vedere constatările făcute de Președintele Plății Pecica, consemnate în procesul-verbal cu Nr. 1617 din 17 Martie 1938, din care reiese că picherul județean Aurel Moșiu în ziua de 17 Martie 1938, a provocat scandalul fiind în completă stare de ebrietate în localul Primăriei Pecica, în baza dispozițiilor Inaltului Decret Regal Nr. 1066 din 2 Martie 1938, prin care s'a ridicat stabilitatea funcționarilor publici, prin decizia Nr. 12.827 din 29 Martie 1938 a lăsat în disponibilitate pe picherul Aurel Moșiu, pe ziua de 1 Aprilie 1938.

Contra sus menționatei deciziuni Aurei Moșiu picher, a făcut acțiune în anulare la Curtea Locală Administrativă Timișoara pe motivele că faptele ce se impută nu sunt reale, că nu le recunoaște, că nu a fost ascultat pentru a se apăra conform dispozițiilor art. 97 din regulamentul Statutului Funcționarilor Publici, și că i s'a aplicat o pedeapsă prea gravă.

Curtea Locală Administrativă Timișoara Secția I-a, prin deciziunea Nr. 183 din 11 Mai 1938, a respins ca nefondată acțiunea făcută de Aurel Moșiu, pe motivele că potrivit dispozițiilor art. 51 din legea Statutului Funcționarilor Publici, funcționarului găsit vinovat i se pot aplica pedepsele disciplinare arătate de zisul text între cari la punctul 6, se prevede și pedeapsa punerii în disponibilitate. Că prin Inaltul Decret Regal Nr. 1066—1938, atribuțiunile comisiunilor disciplinare au trecut asupra șefului autorității, — în speță prefectul de județ — Că din cercetarea făcută, s'a făcut dovadă că reclamantul Aurel Moșiu, este vinovat întrucât a comis faptele ce i se impută, iar prin memoriul adresat prefectului, a uzat de dreptul său de apărare recunoscând și fapta imputată. Că deci prefectul în calitate de șef al administrației apreciind, a găsit că este cazul să i aplice pedeapsa punerii în disponibilitate, iar pe de altă parte reclamantul nu a invocat nici un motiv care să ducă la anularea actului ca ilegal.

La 30 Noembrie 1938, prin petițiunea înregistrată la prima instanță sub Nr. 4603, Aurel Moșiu domiciliat în comuna Arad-Micălăcea str. Crinului Nr. 12

declară apel contra susmenționatei deciziuni cerând reformarea ei și în consecință admiterea acțiunii așa cum a fost formulată la prima instanță pe motivele că a fost pus în disponibilitate pe ziua de 1 Aprilie ori memoriul a fost înaintat prefecturii abia la 12 Aprilie 1938, așa că nu se poate susține că a uzat de dreptul de apărare ce-i este conferit de Statutul Funcționarilor Publici. Că a fost pus în disponibilitate numai pe baza adresei Președintelui Plății Pecica. Că deci nu a făcut nici o anchetă prealabilă și nu i s'a dat posibilitatea să se apere.

Având în vedere că este necontestat faptul că prin Inaltul Decret Regal Nr. 1066 din 2 Martie 1938 s'a ridicat stabilitatea în funcțiuni a funcționarilor publici, trecându-se atribuțiile comisiunilor disciplinare și anume aplicarea sancțiunilor și pedepselor prevăzute de art. 51 și 52 din legea Statutului Funcționarilor Publici, asupra șefului autorității unde funcționarul învinuit prestează serviciul dar atât de necontestat este și faptul că aplicarea acestor pedepse disciplinare se face potrivit și cu respectarea întocmai a procedurii prescrise de dispozițiile art. 58 din lege și 97 din regulamentul legii Statutului Funcționarilor Publici care procedură și dispozițiuni nu au fost desființate de Inaltul Decret Regal 1066—1938, rămânând deci și mai departe în vigoare.

Considerând așa dar că deși stabilitatea funcționarilor a fost ridicată prin susamintitul Decret Regal, trecându-se asupra șefului autorității drepturile avute până atunci de comisiunile disciplinare respective — totuși nu se poate admite că funcționarul a fost lăsat cu totul neapărați de dispozițiile protegătoare cuprinse în legea lor organică care îngăduiesc și mai departe eventualele greșeli și abuzuri ale șefilor de autorități. — Tocmai prin menținerea procedurii înscrise la art. 53 și 97 suscitată socotindu-se utile și necesare și sub imperiul Inaltului Decret Regal, prealabila cercetare a cazului de către șeful ierarhic al funcționarului găsit culpabil și ascultarea acestuia conservând deci posibilitatea unei cercetări imparțiale și dreptul la o apărare, — drept pe care Inaltul Decret Regal nu l'a răpit și nu-l putea răpi nici unul funcționar public și că a interpreta într'alt sens Inaltul Decret Regal ar fi să se comită o eroare de drept și a lipsi pe funcționar de apărea pe care legea o acordă oricărui cetățean pe baza principiului definitiv stabilit că nimeni nu poate fi condamnat fără să i se dea posibilitatea și dreptul să se apere.

Având așa dar în vedere cele mai sus expuse urmează să se vadă dacă, prefectul județului Arad a respectat — cu prilejul dărei deciziunii sale cu Nr. 12.837—1938 — dispozițiile art. 53 din legea Statutului Funcționarilor Publici și dispozițiile art. 97 din regulamentul legii și dacă memoriul depus de apelant la acea prefectură poate fi considerat sau nu ca o ascultare în sensul textelor sus menționate.

Având în vedere că din lucrările aflate la dosarul cazier al reclamantului se constată că deciziunea prefecturii cu Nr. 12.837 a fost dată la 29 Martie 1938 și că în cuprinsul ei nu se vorbește de o prealabilă ascultare a apelantului în sensul art. 53 și 97, decizia referindu-se numai la art. 51, 52 din legea Statutului Funcționarilor Publici și la art. 91, 92 și 94 din regulamentul acelei legi și la procesul verbal Nr. 1617 din 17 Martie 1938, încheiat de Pretorul Plășii Păcica, cu care prilej deasemenea rezultă că apelantul nu i s'a dat putința unei apărări — nefiind chemat.

Având în vedere că din examinarea copiei depe memoriul depus de apelant la prefectura județului Arad și aflat în cazierul trimis de prefectura la prima instanță — deși nu poartă numărul de înregistrare, — se constată tot și cu cea mai desăvârșită certitudine că acel memoriu a fost depus după darea deciziei Nr. 12.837 din 29 Martie 1938 — deoarece în cuprinsul lui se vorbește tocmai de acea deciziune — anterioară deciziei memoriului;

Dar în afară de aceasta se constată că rezoluția pusă de prefect pe memoriu a avut loc la 16 Aprilie 1938 — deci după apariția deciziei de punere în disponibilitate.

Având în vedere că față de aceste împrejurări — urmează să se considere că în cauză — nu s'a îndeplinit formalitățile cerute de art. 53 din legea Statutului Funcționarilor Publici și de art. 97 din regulamentul legii și că întrucât deciziunea prefecturii de punere în disponibilitate a fost dată cu violarea sus arătate a textelor de lege, ea cată a fi considerată ca ilegală și în consecință anulată;

Că deasemenea pentru aceleași considerațiuni deciziunea primei instanțe urmează a fi reformată — deoarece greșit s'a considerat că memoriul depus posterior deciziei prefecturii poate fi socotit ca o ascultare prealabilă, a apelantului de învinuire ce i se aduce — când de fapt după cum s'a arătat mai sus se constată că acel memoriu a fost prezentat prefectului județului, după data de 29 Martie 1938 — când s'a decis lăsarea în disponibilitate;

Că așa fiind apelul de față cată a fi considerat ca fondat urmând a fi admis ca atare și în consecință și acțiunea introdusă de apelant la prima instanță, a se reforma deciziunea apelată și a se anula deciziunea prefecturii județului Arad cu Nr. 12.837—1938.

Pentru aceste motive

În virtutea legii

D e c i d e :

Admite apelul făcut de Aurel Moțiu prin petițiunea înregistrată la Curtea Administrativă Timișoara, la Nr. 4803 din 30 Noembrie 1938 contra deciziunii acelei Curți Secția I-a cu Nr. 183 din 11 Mai 1938, pe care o reformează și în consecință:

Admite acțiune introdusă de Aurel Moțiu la Curtea Administrativă Timișoara prin petițiunea înregistrată la Nr. 1777 din 12 Aprilie 1938:

Anulează deciziunea cu Nr. 12.837 din 29 Martie 1938 a prefecturii județului Arad prin care apelantul a fost pus în disponibilitate pe data de 1 Aprilie 1938 din funcțiunea de picher la serviciul tehnic județean.

Cu recurs.

Data și citită în ședința publică azi, 27 Septembrie 1939. ss. N. Ioanovici, G. Georgian, N. Fundăeanu. — Referent, ss. Cristea.

Posta redacției

Stimate Coleg,

Prin ordinul Ministerului de Interne Nr. 26.176 din 6 Octombrie 1936, Revista noastră a fost recomandată spre abonare, prin toate Prefecturile de județ, tuturor notariatelor din țară.

Ministerul de Interne când a dat ordinul de mai sus, a avut în vedere faptul că Revista „Administrația Română” este organul oficial al „Asociației Generale a Notarilor Comunali din România”, deci abonarea ei constituie o datorie morală pentru toți notarii din țară.

Revista „Administrația Română” este a noastră a tuturor notarilor din țară. Ea are o existență neîntreruptă de 19 ani, în decursul cărora a fost totdeauna tribuna curajoasă dar obiectivă a revendicărilor noastre profesionale. Prin ea s'a auzit glasul celor mai harnici și modești pioni ai Puterii Executive. Prin ea s'a ridicat strigătul nostru de protest, atunci când — în decursul legilor administrative — legiitorul a vroit să nesocotească drepturile noastre câștigate.

Revista „Administrația Română” este deci oglinda fidelă a vieții noastre, a durerilor și a bucuriilor noastre.

Bonurile pt. înzestrarea armatei

reprezintă cel mai practic, cel mai înțeles și cel mai demn plasament pentru toți cetățenii țării.

E o mândrie pentru corpul notarial de a avea și el ca toate grupările profesionale importante, un organ de afirmare și de luptă.

Revista „Administrația Română” vă ține la curent de tot ce Asociația noastră, demnă, activă și puternică, face pentru noi ca să ne asigurăm un trai mai omenesc.

În ea veți găsi, afară de dările de seamă asupra apărării intereselor noastre profesionale, pagini de doctrină și jurisprudență necesare și utile în activitatea administrativă, discuțiuni asupra problemelor administrative locale, publicațiunile oficiale ale Asociației și Filialelor ei, înșfârșit informațiuni interesante din lumea administrativă.

Astfel fiind revista „Administrația Română” este indispensabilă pentru toți notarii. Pătrunzând în satele noastre cele mai îndepărtate, ea aduce lumină și nădejde pentru un viitor mai bun, în sufletele celor mai oropsiți slujbași ai Statului, pe cari legiuitorul, dacă vrea să ridice nivelul satelor noastre și administrației țării, va trebui să-i satisfacă în dreptele lor revendicări.

Grupați în jurul Asociației și a organului ei de publicitate „Administrația Română”, notarii comunali prin solidaritatea neclintită și bună organizare vor ști să se impună.

„Administrația Română” vă promite că va fi și pe mai departe la înălțimea misiunii ei și va servi cinstit cetitorii săi.

În speranța că veți aprecia importanța organului nostru de publicitate prin înscrierea Dvs. în listele abonaților, vă trimitem Stimate Coleg, salutul nostru frățesc.

„Administrația Română”.

P. S. Revista „Administrația Română”, se poate abona printr-o simplă scrisoare, pe care vă rugăm să o trimiteți pe adresa următoare:

Administrația revistei

**„Administrația Română” Timișoara I.
Str. E. Ungureanu Nr. 7.**

Revista apare în fiecare lună.

Abonamentele se fac numai pentru un an întreg, cu începere dela 1 Ianuarie. Pentru abonamentele făcute mai târziu se trimit numerile din urmă.

Prețul abonamentului este: Pentru funcționari și comunele rurale 300 lei anual. Pentru orașe, județe și ținuturi 1000 lei anual.

Vă rugăm a-l trimite prin mandat poștal pe următoarea adresă: Nicolae Novacovici

notar, casierul revistei „Administrația Română” Bănia, pl. Bozovici, jud. Caraș.

Revista apare în fiecare lună, sub îngrijirea unui comitet compus din următorii notari: Gh. Milencovici președintele A. G. N. C. R. director, Nilolae Giurgiu, Isac E. Isacu și Dimitrie Isaiu redactori.

Necrolog.

Asociația Notarilor Comunali din România, cu durere anunță încetarea din viață în vârste de 43 ani a fostului coleg Laurian Cristea fost notar al comunei Tormac județul Timiș-Torontal, în ziua de 11 Decembrie 1939.

Odihnească în pace!

**La cât prețuiești
liniștea de azi a
căminului tău?**

**O poți asigura,
plăându-ți
economii în**

**Bonuri pentru în-
zestrarea armatei.**

Dicționar

Enciclopedic Administrativ

de GAVRIL URSU

Este prima și singura Enciclopedie administrativă română, cuprinzând administrația, cu toate ramificațiunile sale, inclusiv Legea Administrativă din 1938

750 pagini cules pe 2 coloane 400 Lei.
Se poate comanda la autor, Reș. as. județul Timiș.

A apărut
VOLUMUL III din

„Biblioteca Enciclopedică Administrativă”

801 pagini cuprinzând:

- I. Regulamentul de aplicare al legii administrative cu adnotări complete.
 - Atribuțiunile și drepturile acordate Rezidenților Regali.
 - Regulamentul pentru alinierea satelor și pentru construirea locuințelor țărănești.
- II. Lege privitoare la organizarea și încurajarea agriculturii.
- III. Regulament pentru punerea în aplicare a legii privitoare la organizarea și încurajarea agriculturii.
- IV. Instrucțiuni privitor la pregătirea, org și aplicarea lucrărilor de comasarea proprietăților agricole.
- V. Lege pentru scutirea proprietăților agricole comasate de impozitul pe venitul proprietăților agricole prevăzut de art. 3 din legea contribuțiilor directe.
- VI. Lege pentru apărarea viticulturii.
- VII. Regulamentul legii pentru apă area viticulturii.
- VIII. Lege pt. înființarea unui impozit asupra plantațiilor de vie și pt. răscumpărarea plantațiilor de hibrizi.
- IX. Lege pentru administrarea „Fondului Viticulturii”.
- X. Lege pentru organizarea Ministerului de Agricultură.
- XI. Decret-Lege pentru apărarea și încurajarea culturii nucului.
- XII. Lege pentru plantarea drumurilor publice, a pășunilor și hotarelor lor, precum și a locurilor publice.
- XIII. Regulament privitor la ținerea registrelor de transcripțiunea vânzărilor pe credit a mașinilor industriale, agricole și autovehiculelor.
- XIV. Lege asupra cont actului de gaj agricol.
- XV. Lege pentru înființarea băncii pentru industrializarea și valorificarea produselor agricole (B.I.N.A.G.).
 - Extras din Statutele B.I.N.A.G.
- XVI. Lege pentru înstituirea concursurilor și înființarea sărbătorii Primăverii și sărbătorii Recoltei.
- XVII. Decret-Lege pentru stabilirea dobânzilor și înrânarea cametei.
- XVIII. Lege pentru înfrânarea și reprimirea speculei ilicite.
 - Abrogată și înlucuită prin legea publicată în M. Of. Nr. 215 din 17 Septembrie 1939.
- XIX. Regulamentul legii pentru înfrânarea și reprimirea speculei ilicite.
- XX. Lege pentru drumuri.
- XXI. Deciziune relativ la taxele pentru instalațiunile pe zonele, platformele, sau acostamentele și în traversarea drumurilor naționale, județene și comunale.
 - Modificată ulterior prin Jurn. Cons. de M. Nr. 2616, publ. M. Of. Nr. 208 din 9 Sept. 1939 și Nr. 2712, publ. M. Of. Nr. 213 din 15 Septembrie 1939.
- XXII. Lege asupra circulației pe drumurile publice.
- XXIII. Regulament pentru aplicarea legii asupra circulației pe drumurile publice.
- XXIV. Lege pentru ratificarea Convenției privitoare la circulația pe drumuri și șosele.
- XXV. Lege pentru ratificarea Convenției privitoare la circulația automobilelor din 15 Mai 1929.
- XXVI. Lege pentru impozitul pe automobile.
- XXVII. Supliment la volumele anterioare.
 - Legea Administrativă. Rectificări.
 - Legea Exploatațiilor Comunale. Rectificări.
 - Legea pentru unificarea procedurii fiscale.
 - Legea interpretativă a art. 154 din legea procedurii fiscale.
 - Legea pentru adăugarea unor aliniate noi la legea procedurii fiscale.
 - Legea pentru organizarea și funcționarea oficiului centralizării imprimatelor Statului.
 - Derogare dela disp. art. 11.
 - Legea Timbrului. Modificarea și complectarea unor dispozițiuni.
 - Legea pentru Fondul Național al Aviației.
 - Deciziune de fixarea taxelor forfetare.
 - Legea privitoare la înlocuirea taxelor benevole cu timbrul judiciar.
 - Legea de expropriere pentru utilitate publică.
 - Legea interpretativă a art. 67.
 - Decret Lege pentru modificarea art. 36 din legea asupra circulației pe drumurile publice.
 - Index alfabetic la vol. I, II și III al B. l. E. A.

Toate legile și regulamentele sunt întregite cu adnotări, jurisprudențe și formulare.

Costul unui exemplar este de 300 lei. Nu se fac expedițiuni contra ramburs.

Lucrarea s'a tipărit într'un număr restrâns de exemplare.

Comenzile se vor adresa la sediul Administrației, în Parcul Delavrancea, Aleea A, Nr. 4 București II, numai însoțite de cost.

Tabela de materii pe anul 1939

I. TELEGRAME OMAGIALE ALE A. G. N. C. R. ȘI RĂSPUNSURILE PRIMITE:

	Pag.
Telegramă omagială M. Sale Regelui cu prilejul Anului Nou și răspunsul M. S. Regelui	1
Telegramă omagială M. Sale Regelui cu prilejul Anului Nou expediată din partea filialei Caraș și răspunsul M. Sale Regelui	19
Telegrame omagiale ale A. G. N. C. R. cu prilejul Anului Nou și răspunsurile primite	20
Telegramă omagială D-lui Th. C. Marinescu Secretar-General al M. I. și răspunsul primit	50
Telegrama filialei Dâmbovița către Dl. Președinte Gh. Milencovici	161
Telegrama omagială către M. S. Regele, cu prilejul aniversării zilei de naștere	182

Editoriale:

„Administrația Română”: La începutul unui nou an	1
Funcționarii Publici au manifestat entuziast, pentru „Frontul Renașterii Naționale”	2
„Administrația Română”: La aniversarea Constituției	26
Dr. Emil Botiș: Principiile generale ale Constituției din 27 Februarie 1938	26
Un an de activitate legislativă — 27 Februarie 1938 — 27 Febr. 1939 —	30

„Administrația Română”: La moartea Înalt Prea Sfinției Sale Dr. Miron Cristea, Patriarhul României și Președinte al Consiliului de Miniștri. — Discursul D-lui Armand Călinescu, Președintele Consiliului de Miniștri, Ministru de Interne și ad-interim la Apărarea Națională. — Prea fericitul Patriarh Miron în vrednica sa viață a fost sprijinitorul țării	51-55
---	-------

Din cuvântările M. Sale Regelui Carol al II-lea	67
Notarii și înarmarea Țării — Apelul A. G. N. C. R. —	67

„10 Mai”	95
Intr-o înălțare atmosferă de simțire românească, adunarea generală a F.G.A.P.S.P. a hotărât subscrierea salariului pe o zi pt. fondul înzestrării armatei	96

Armand Călinescu	165
----------------------------	-----

Asociațiile profesionale din întreaga țară vestejesc odiosul atentat	168
--	-----

Măria Sa Marele Voievod Mihai de Alba-Iulia, Augustul Comandant străjer, a împlinit 18 ani	187
--	-----

Subscrierile pentru bonurile înzestrării armatei 207, 211, 224, 225, 230, 232, 234, 238, 244, 245	207, 211, 224, 225, 230, 232, 234, 238, 244, 245
---	--

II. CLIȘEE.

M. S. Regele Carol al II-lea	25, 95
Prea Sfinția Sa Dr. Miron Cristea Patriarhul României și Președinte al Consiliului de Miniștri	51

	Pag.
Dr. Coriolan Băran	68
Stancu Brădișteanu Preș. F. G. A. P. S. P. 77, 175,	212
Armand Călinescu	165
Gh. Milencovici, președintele A. G. N. C. R. 173,	214
Membrii Comitetului de conducere, cari au participat la ședința A. G. N. C. R. din 27-28 Oct. 1939	180
Marele Voievod Mihai de Alba-Iulia	187
C. C. Giurescu, ministrul F. R. N.	210
I. Cerkess, vice-președintele F. G. A. P. S. P.	212
Crișan Codreanu vice-președintele F. G. A. P. S. P.	212
Victor Valeriu secretarul gen. al F. G. A. P. S. P.	213
Mihail I. Burculeț, casierul gen. al F. G. A. P. S. P.	213
Comitetul de conducere al A. G. N. C. R. membri ai F. R. N.	215
N. C. Shina, deputat	216
Arhitect I. D. Enescu, senator	218
Mihail Ghelmegeanu, Ministru de Interne	222
Dr. Emil Botiș	226
Dr. Ștefan Cioroianu, protopop	233
Gh. Ionescu, notarul martir	235

III. SCHIMBĂRILE DELA MINISTERUL DE INTERNE.

Ge. Dr. Coriolan Băran, Subsecretar de Stat al Ministerului de Interne	68
Domnii Petre Ștefănescu și Dumitru Tomescu Directori Generali, au fost promovați în posturile de Consilieri la Curtea Superioară Administrativă	92
D-l Niculae Ottescu, Ministru de Interne	168
D-l Victor Mălinescu, Secretar General	169
D-l Paul Goma, Rezident Regal al Ținutului Dunărea-de-jos	169
D-l Gh. Tătărescu, Președinte al Consiliului de Miniștri, Ministru de Interne	188
D-l Radu Portocală, Subsecretar de Stat	189
Gheorghe G. Vântu, ” ” ”	189
Traian Grigorescu, Rezident Regal al Ținutului Marea	189
D-l Iulian Peter, Secretar General al Ținutului Bucgi	189
Instalarea d-lui Mihail Ghelmegeanu ministru de interne și Horia Grigorescu, subsecretar de Stat	222

IV. ACTIVITATEA PREZIDIULUI.

Reținerile cotizației de membru a A. G. N. C. R. — Memoriul A. G. N. C. R. către Ținuturi —	16
Indemnizațiile Notarilor potrivit art. 107 din L. A. — Memoriul A. G. N. C. R. către Ținuturi —	17
Abonarea revistei „Administrația Română” — Memoriul A. G. N. C. R. către Ținuturi —	18

	<u>Pag.</u>
Căminul Notarilor	
— Memoriul A. G. N. C. R. către Ținuturi —	19
Verificarea conturilor de gestiune potrivit art. 186 din L. A. — Memoriul înaintat Inaltei Curte de Conturi	35
Jurnalul Nr. 28 al Inaltei Curte de Conturi, Secțiuni Unite	36
Incadrarea și salarizarea Notarilor	
— Memoriul înaintat Ministerului de Interne	39
Indemnizațiile Notarilor în calitate de secretari ai eforiilor comunale de pășuni	
— Memoriul A. G. N. C. R. înaintat Ministerului Agricul. și Domeniilor și răspunsul primit	59
Indemnizațiile notarilor: Răspunsul Reziendenților R. gale: Dunărea de Jos și Someș	60
Abonarea revistei noastre de către notariatele comunale — Răspunsurile primite de la Ținuturile: Bucegi, Olt, Someș —	61
Uniforma notarilor comunali membri ai F. R. N. — Memoriul A. G. N. C. R. către Ținuturi —	74
Indemnizația notarilor pentru executarea lucrărilor scripturistice ale fostelor Eforii comunale de pășunat, înglobate în bugetele Camerelor de Agricultură	98
Dezideratele Corpului Notarial cu privire la Proiectul de Regulament al Legii Administrative. Memoriul A. G. N. C. R.	141
Audiență, repr. Asociației la D-I Ministru de Interne N. Ottescu	182
Doleanțele notarilor onorifici și a notarilor salariați de comune	239

V. PRIETENII ȘI SPRIJINITORII NOȘTRII.

Ge.: Virgil Ionescu-Darzeu	72
--------------------------------------	----

VI. DIN TRECUTUL NOSTRU.

S. Miclea: Ioan Tripa, notar al administrației maghiare și poet naționalist	107
Prof. Tr. Mager: Notarul martir Gh. Ionescu	235

VII. DOCTRINA.

Prof. Paul Negulescu: Principiile fundamentale ale constituției din 27 Februarie 1938	118
Gh. Bărbuceanu: Constituția și redeșteptarea națională	119
Isac E. Isacu: Un an dela funcționarea Judecătoriilor comunale	171
Vlad Matîșef: Capul Administrației Comunale	172
Isac E. Isacu: Pe marginea Proiectului de Statut al Funcționarilor Publici	189
Dr. Emil Botîș: Organizarea și funcționarea judecătoriilor comunale din plasa Bozovici (jud. Caraș) în anul judecătoresc 1938-1939	226
Isac E. Isacu: Pe marginea Proiectului de Statut al Funcționarilor Publici (urmare)	231
Pârvan Diculescu: Un indemn și o încurajare	232

VIII. PROFESIONALE.

	<u>Pag.</u>
Stancu Brădișteanu: Minimul de existență	9
Dr. Ioan Culca: Drepturile Notarilor de a redacta acte sub semnătura privată	10
Aftenie V, Bostan: Privire retrospectivă asupra modului și condițiilor de recrutare ale funcționarilor comunali rurali	14
Alex. Popescu: Dreptul Notarilor de a redacta acte sub semnătură privată	41
Em. Manta: Iar îndeplinirea procedurilor	44
Aftenie V. Bostan: Problema pregătirii funcționarilor	45
Virgil Ionescu-Darzeu: Notarul în noua organizare a Statului nostru	57
V. Matîșef: Administrația și dezideratele notarului	58
Dr. Emil Botîș: Obligațiile notarului potrivit legii Curților Administrative	69
F. G. A. P. S. P. a întocmit Anteproiectul de Statut al Funcționarilor Publici, cerut de Dl Armand Călinescu, Președintele Consiliului de Miniștri	76
V. Matîșef: Incadrarea notarilor și situația lor în proiectul de S. F. P.	99
Gh. I. Terinte: Incadrarea notarilor	100
Redactarea actelor sub semnătură privată de către notari. Referatul Consiliului de avocați depe lângă Ministerul de Interne. Deciziunea publicată în M. O. Nr. 26 bis din 1 Febr. 1939. Memoriul A. G. N. C. R.	100
Proiectul de Statut al Funcționarilor Publici. Expunerea de motive a D lui Min. Victor Iamandi	120
Adunarea Generală anuală a F. G. A. P. S. P. Noul Statut al funcționarilor va asigura slujbașilor statului o mai bună situație morală și materială	129
Amendamentele propuse de F. G. A. P. S. P.	130
Amendamentele propuse de Asociația Generală a Pretorilor și Asociația Generală a Notarilor Comunali din România	135
Pârvan Diculescu: Despre notar și demnitatea în funcțiune	136
Vlad Matîșef: Drepturile notarului	137
Ion I. Negoescu: Îndeplinirea procedurilor	138
Menținerea sesiunilor notariale	176
Fixarea taxelor convenite notarilor comunali pt. operațiunea inventarierii averilor succesoriale	176
Victor Alan: Răspunsuri provocate	177
Însărcinarea notarilor ca mandatarî în locul agronomilor	183
Executarea în regie directă a oricăror lucrări	184
Ioan A. Glușcov: Prin derogare	193
Gh. Bărbuceanu: Condiția socială a notarului	237

IX. PUBLICAȚIUNI OFICIALE.

Rezumatul ședinței Consiliului de Administrație, ținută la 21 Decembrie 1938	40
Rezumatul ședinței de constituire a Comisiei Cenzorilor din 21 Decembrie 1938	41
Inscrierea colegilor din jud. Putna în A. G. N. C. R.	50
Schimbări în rândurile abonaților 50, 66, 94, 164	186
Filiala jud. Muscel: Proces verbal al adunării generale din 19 Martie 1939	62
Schimbări în conducerea filialelor: Ifov, Treiscaune, Vaslui, Arad, Bihor, Ciuc, Iași, Maramureș, Mureș	63, 183, 199
Bugetul A. G. N. C. R. pe anul 1939	63
A. G. N. C. R.: Convocare la ședința cons. de adm. din 28—29 Mai 1939	75
F. G. A. P. S. P.: Convocare pt. adunarea gen. anuală din 21 Mai 1939	75
Extras din Bugetul cheltuelilor al Ministerului de Interne	88
Amânarea ședinței Consiliului de Administrație, fixată pentru zilele de 28—29 Mai a. c.	113
Adunarea gen. a filiației Dâmbovița, din 15 Iunie 1939: Procesul verbal. Darea de seamă a Președintelui Stelian Mărculescu	146—148
Filiala B. hor: Convocare pentru 15 Iulie 1939.	152
Procesul-verbal al adunării generale extraordinare din 19 Decembrie 1938	173
Ședința consiliului general al F. G. A. P. S. P. din 5 Octombrie 1939	175
Convocarea Cons. de Adm. și Com. Cenzorilor pe 27—28 Oct. 1939	179
Procesul verbal al ședinței Consiliului de Adm. al Asociației din 18 Decembrie 1938	195
Filiala Brașov: Convocare pentru 15 Dec. 1939	199
Procesul verbal al ședinței Cons. de Adm. al secției jud. Muscel din 14 Octombrie 1939	199
Ședința festivă a F. G. A. P. S. P. din 15 Nov. 1939.	
Declarațiile d-lui ministru C. Giurescu	209
Procesul Verbal al ședinței cons. de Adm. al secției jud. Muscel din 30 Oct. 1939	238
Amânarea adunărilor generale ale A. G. N. C. R.	240

X. RIDICAREA SATELOR.

Băia populară din Foeni	46
Virgil Ionescu-Darzeu: Loturile demonstrative de pe izlazuri	139
Ioan G. Ispir: Notarul ca factor cultural la sate	191
Protopop Dr. Stefan Cioroianu: Ziditorii sufletului național	233.

XI. SERVICIUL SOCIAL.

Virgil Ionescu-Darzeu: Serviciul Social	70
Notarii și Serviciul Social. Înființarea de izlaz comunal pe seama Căminului Cultural	102
Aplicarea obligativității Serviciului Social	104
Serviciul social la sate se începe dela 1 Iunie	106

Virgil Ionescu-Darzeu: Organizarea Serviciului Social	169
---	-----

XII. RECENSIUNE.

Dr. E. B. Importanța unei colecțiuni a legilor administrative. — În pragul apariției volumul III din Biblioteca Enciclopedică Administrativă	56
„A. R.“ Ilie N. Lungulescu: Codul legilor penale speciale și al judecătorilor comunale.	115-119.

XIII. ECOURI DIN PRESĂ.

I. Vion: Adevărata Curte de Conturi	38
Din înfăptuirile și dezideratele notarilor comunali	179
Aprecierile ziarului „Tribuna“ din Cluj	181

XIV. INFORMAȚIUNI.

Impozitul agricol va fi perceput tot prin agenții fiscale	22
Modificarea legii contribuțiilor directe	90
Cazurile când funcționarii comunali rurali pot fi membrii Casei de Pensuni	92
Examenul pentru gradul de referent la Curțile Administrative	113
Notari decorați	114, 161
Legea privitoare la salariile funcționarilor și lucrătorilor chemați sub drapel publ. în M. O. din 8 Maiu 1939	114
Uniformele F. R. N. nu se schimbă	115
Orele de serviciu dela 15 Maiu	115
„ „ „ „ 9 Octombrie	183
„ „ „ „ 1 Noembrie	200
Reînființarea școlilor de notari	152
Complectarea posturilor vacante de notari	157
Concurs pentru ocuparea postului de pretor	158
Indemnizația de ședință pentru lucrările comisiunilor	159
Diurna funcționarilor publici, cari se deplasează pentru servicii de executat în afară de reședință	160
Succesul notarului Gh. Gabor la congresul Coreografic din Stockholm	161
Demisia D-lui Dr. Emil Botiș, redactor responsabil al Revistei	161
Rectificare	162
Asociația funcționarilor administrativi din Ținutul Timiș a căpătat personalitate juridică	182
Amânarea pentru ziua de 6 Noembrie a concursului pentru funcțiunea de pretor	183
Executarea lucrărilor cadastrale de către notari	183
Ținerea licitațiilor cu termen scurt	185
Executarea și procurarea materialelor necesare pentru lucrările de apărarea pasivă	185
Indrumări pentru cece doresc să doneze Armatei diferite obiecte de îmbrăcăminte	200

	Pag.
Prelungirea Carnetelor pe C. F. R., până la 31 Martie 1940	201
Calcularea impozitului la indemnizațiile în natură	201
Eliberarea certificatelor de serviciu pt. com- plectarea fișelor de pensiune	201
Simplificarea formalităților de angajare a lucră- rilor, ce se execută de către Administra- țiile Locale	201
Funcționarii comunali beneficiari ai legii gene- rale de pensiuini și modalitatea de achitare a contribuțiilor datorate Casei Generale de Pensiuini	240
Delegarea d-lui St. Brădișteanu Director Gene- ral, Secretar General al Ministerului Cul- telor și Artelor	241
Numirea d-lui Dr. Emil Botiș profesor la școala de notari din Timișoara	241

XV. JURISPRUDENȚE:

Notar — Stabilitate	20
Ioan Tărăngă: Ofițerul de st. civ., nu poate instrumenta, într'un act în care el însuși ar figura ca parte, — declarant sau marior	21
Funcționari: Competința disciplinară	47
Funcționar public: Pedepsa disciplinară	48
Notar: Indepărtarea din serviciu pentru necu- noașterea limbii române	49
Deciziunile comisiunilor disciplinare constituind simple avize, ele nu pot fi atacate în Con- tencios Administrativ în chip izolat, ci nu- mai odată cu deciziunea de executare a autorității care și-a însușit avizul	65
Timpul servit fără rețineri poate fi socotit ca timp util la calcularea pensiunii cu con- diția numai ca vârsarea ulterioară a reți- nerilor să fi fost efectuată înăuntrul ter- menului legal	92
În baza legii din 13 Sept. 1939, prin care se completează art. 6 din legea pentru con- tenciosul administrativ, acțiunea în daune directe ca instanțele de drept comun, este inadmisibilă, dacă în prealabil nu s'a sta- bilit ilegalitatea actului abuziv. Legea din 13 Septembrie 1939, este retroactivă.	93
Funcționari nestabili. Indepărtare ilegală. Cur- tea Superioară Administrativă. Competența. Funcționarii comunali nestabili n'au calea unei acțiuni în anulare a unei Indepărtări chiar ilegală în fața Curților Administrative.	93
Stabilirea salariului de bază prin echivalare în vederea pensionării notarilor	107
Dr. Emil Botiș: Act administrativ ilegal. Re- vocare. Autoritatea Administrativă dela care emană actul ilegal poate să-l revoace. Nu se pot opune drepturi câștigate față de un act administrativ ilegal	109
Funcționarii comunali, cari erau în funcțiune atât în 1916 cât și în 1924 sunt dispen- sați de titluri pentru avansare până la gra- dul de director față de art. 62 din legea	

	Pag.
pentru statutul funcționarilor publici. Sta- bilitatea acestora, suspendat prin art. 554 din legea organizării ad-tive locale din 1929 a fost re-nviată prin art. 9 din decretul lege din 18 August 1934 pentru revizuirea numirilor și avansărilor ilegale	111
Indemnizația de scumpete Jurnalele Consiliului de Miniștri Nr. 3025 din 1926 și 1843 din 1927	112
Constatarea și justificarea transferării în interes de serviciu	162
Efectele d-științării organelor ilegale de a.ori- tate, față de valabilitatea actelor acestora	185
Un funcționar public nu poate fi concediat decât potrivit dispozițiilor legale	202
Nulitatea actelor ilegale ale autorităților adminis- trative locale. Prescripția Art. 49 din le- gea Curților Ad-tive din 14 Martie 1939	202
Funcționarii din ad-ția locală, au redobândit sta- bilitatea, prin Legea administrativă din 14 August 1938	205
Când poate fi sancționat un funcționar public	242
Pedepsa disciplinară. Înaltul Decret Regal Nr. 1066 din 2 Martie 1938 n'a abrogat pro- cedura disciplinară prevăzută de art. 53 din Legea și art. 97 din Regulamentul St. F. P.	242

XVI. PUBLICAȚIUNI.

Th. C. Marinescu, P. Ștefănescu, M. N. Pa- țac și A. Movilă: Biblioteca Enciclope- dică Administrativă Volumul II	24-50
Sub tipar. Volumul III din „Biblioteca Enciclo- pedică Administrativă“	67, 95, 165, 207
A apărut volumul III din „Biblioteca Enciclo- pedică Administrativă“	246
Serviciul Gazetelor TOT	187, 247
Gavril Ursu: Dicționar Enciclopedic Adminis- trativ	206, 245

XVII. POȘTA REDACȚIEI.

Gh Bărbuceanu: Săpata	163
Aviz important cu privire la corespondența ce este de a se adresa revistei „Administra- ția Română„	186-206
Victor Șerban: președintele secției județului Brașov	206
Apel privind abonarea Revistei	244

XVIII. ULTIMA ORĂ.

Incadrarea notarilor	117
--------------------------------	-----

XIX. A V I Z.

Angajarea pentru biroul A. G. N. C. R. a unei dactilografe	23
---	----

XX. NECROLOG.

Ioan Popescu, Argeș	185
Laurian Cristea Timiș Torontal	245